Kniha Zrozených ve Světle. Zjevení Božských Atlanťanů

Zjevení zapsala
Anna Zubkova

Redigoval
Vladimir Antonov

S komentáři
Pythagora, Elisabeth Haich a Vladimira Antonova

Božští Učitelé, kteří byli vtěleni v Atlantidě, pokračují v předávání Svých Vědomostí lidem, obývajícím Zemi v současnosti. Hovoří konkrétně o principech duchovní výuky, o Evoluci Vědomí, o smyslu života každého z nás a o jeho realizaci.

Kniha bude zajímavá a v nejvyšší míře prospěšná všem, kdo usilují o duchovní Dokonalost.

Obsah

ATLANŤAN TÓT 5
Klíče k tajemstvím bytí 7
Kapitola první. Klíč Svobody 7
Kapitola druhá. Klíč Ticha 11
Kapitola třetí. Klíč Lásky 13
Kapitola čtvrtá. Klíč práce. 15
Kapitola pátá. Klíč Vědění 17
Kapitola šestá. Klíč Síly 20
Kapitola sedmá. Klíč Jednoty 23
Kapitola osmá. Klíč Nesmrtelnosti 25
Kapitola devátá. Klíč Ohně 28
Závěr 29
ETEJ 30
Odkaz Atlantidy v Helladě. Učení orfiků 32
Lampa první: Existuje Jednotný Bůh — Stvořitel všeho jsoucího v "projeveném" vesmíru 34
Lampa druhá: Člověk — jeho místo mezi Stvořením a Stvořitelem 35
Lampa třetí: Duše přichází na Zemi nejednou .. 36
Lampa čtvrtá: Mravnost je první stupeň očištění 38
Lampa pátá: Láska je stav Boha; kdo je na Cestě, přibližuje se ke Stvořiteli po stupních lásky ... 39
Lampa šestá: Bohočlověk — je to možné! 40
Lampa sedmá: Tvořivost je cesta k přeměně duše v Tvořivý Plamen 41
PTAHHOTEP 42
Z pokladnice vědomostí Starověkého Egypta 44
Bůh 44
Dokonalost 45
Světlo 45
Srdce 46

Mravnost 47
Osud 49
Moudrost 50
Závěr 51
DODATEK-KOMENTÁŘ 53
Pythagoras: Evoluce Absolutna a člověka v Něm 53
Elisabeth Haich: O důležitosti duchovních vědomostí 56
Vladimir Antonov — články a komentáře 61
O józe 61
Víra a vědění 67
Miluj Hospodina, Boha svého!… Miluj bližního svého!… 69
To nejdůležitější v našich životech 78
Buddhijóga (přednáška) 81
Nižší "já" a Vyšší "Já" (přednáška) 86
DOPORUČENÁ LITERATURA 95

ATLANŤAN TÓT

— Já bych chtěl mluvit vaším prostřednictvím. Navrhuji vám, abyste začali zapisovat novou knihu. Mohla by se nazývat asi takto: «Kniha Zrozených ve *Světle.* Klíče k tajemstvím bytí».

Budu vděčný všem, kdo pomohou v materializaci tohoto záměru — pro lidi vaší doby a následujících pokolení.

Moje znalosti o Atlantidě, Egyptě a Řecku jsou velké!

Já jsem jedním z Průvodců Pravdy pro lidstvo. To je Moje Předurčení! Já jsem je vykonával a vykonávám je i nadále!

Chtěl bych, aby se s Mým jménem nespojovaly jen svitky papyru, které byly vkládány do záhlaví zemřelých těl, a zapomenuté rituály… Ačkoliv Moji Zvěst lidem přinesly také *Smaragdové desky*, ale to není všechno…

— Existuje něco, o čem jsi nám ještě neříkal?

— Poslouchejte — a dozvíte se!

Vědomosti vyšších duchovních Škol jsou nezničitelné! Ony existují jako svého druhu živá knihovna. Nositeli vědomostí tu nejsou knihy, ale Duše, které Se nasytily Moudrostí a *Světlem.* Tyto vědomosti jsou uschovány navěky, vždyť jejich Nositelé jsou přece nesmrtelní!

A tak je teď vaším úkolem — udělat část z těchto velkolepých pokladů Ducha otevřenou.

* * *

Vnímejte, lidé, hlas Atlanťana, Kterého nazývali Tótem!

Země ležela v kolébce Tvořivých Rukou, když jsem Já přišel na Zemi a přijal vědění o té Tvořivé Síle, ve Které je Zdroj rozvoje všeho!

Já bych chtěl zanechat Poselství lidstvu Země — jak na příští staletí, tak i na současné dny. Vždyť na každý den života člověka existují prosté pokyny, jejichž dodržování pomůže jdoucímu po Cestě *Světla.*

Bůh — doopravdy existuje! On může být vnímán k tomu připravenou duší-vědomím — jako nemateriální *Živé Nejjemnější Světlo.*

Poznání *Božského Světla* přijde ke každému, kdo k Němu usiluje a pracuje na tom, aby Je mohl vnímat!

Pro to se duše musí zjemnit a stát se něžně průzračnou, a poté se rozhořet *Božským Ohněm.*

Já chci vyprávět o Cestě ke *Světlu!* Právě o tom budu mluvit!

Dám vám *devět klíčů* k tajemstvím, skrytým uvnitř každého!

***Klíče* ke všem tajemstvím bytí jsou skryty v samotném člověku, v jeho mnohorozměrné podstatě, strukturou podobné uspořádání vesmíru.**

Skryté — neznamená schované! Skryté — znamená ještě nepoznané, neuvědomělé!

V semínku je vložena možnost, stát se rostlinou. V člověku je vložena možnost stát se Bohem! Právě tak, jako je přirozeným předurčením semínka stát se rostlinou, — tak je i přirozeným předurčením člověka dorůst do Boha!

Ne z každého semínka a ne z každého člověka vyrůstá to, co je skryto v jeho potenciálu. Ale člověk

je vědomý, on je schopen poznat stupně růstu duše a projít po nich až ke Splynutí s *Prvotním Světlem!*

Člověk není materiální tělo. Hmota je jen dočasný oděv duše.

Člověk je duše, zrozená pro Nesmrtelnost! Jeho předurčením je stát se Světlonosným Duchem a poté rozmnožit Oceán Jednoty Dokonalých, tvořících všechno ve vesmíru!

Takže, ó člověče, Já ti dám *klíče!* Ty je můžeš přijmout a použít pro získání lásky, moudrosti a síly na své Cestě.

Klíče k tajemstvím bytí

Kapitola první.
Klíč Svobody

Zapamatuj si, vnímající! Budoucnost — začíná dnes! Ona začíná — přímo *teď!*

Vždy — právě *teď* začíná tvoje budoucnost, i budoucnost Země! Zapamatuj si to!

Tady je Můj *klíč ke Svobodě: Každý si určuje svou budoucnost sám! A ty si můžeš svoji budoucnost vytvářet přímo teď!*

A ještě k tomu, dokonce i když o tom nevíš, to nevyhnutelně děláš. Ale člověk je schopen to dělat uvědoměle!

Každý moment času — je ta *přítomnost*, která určuje tvoji *budoucnost.*

Minulost — už skončila. Ona vždy *už není*! Z minulosti s tebou zůstává jenom to, co nejsi připraven opustit, co je ti drahé, čeho se pevně držíš, k čemu jsi připoután. Může to být jak pozitivní — tak negativní; táhnoucí tě dopředu — nebo zdržující tvoji evoluci…

Ale pokaždé si právě ty můžeš vybrat z toho všeho to, co si chceš vzít do své budoucnosti!

Negativní karma existuje do té doby, dokud člověk nedokáže, tím, že si uvědoměle vybral pouze Tvůrce a opustil všechno ostatní, vstoupit do Života Tvořivé Božské Síly.

Ale přípravou k tomuto *ponoření* bude řízení svojí budoucnosti.

Vždyť právě ty si můžeš vybírat to, jak chceš žít dále!

Vybíráš si to přímo teď — tím, jak myslíš, konáš, v jakých emocích žiješ!

A rozhodni se: pro co a jak se chystáš dál žít?

Právě to vytváří tvoji budoucnost!

Zákon karmy spoutává člověka právě proto, že člověk není připraven nebo se nechce očistit od negativní minulosti a dál si ji sám promítá do své budoucnosti. A člověk sám je ten «projektor»: on sám sobě promítá do budoucnosti svoje emoční stavy a šablony skutků, stavy energií uvnitř těla a «kokonu».

Právě pro osvobození od negativní karmy existuje mechanizmus pokání. Člověk odklízí svoje špatnosti — a ony se přestávají «promítat» v jeho budoucnosti: těmi událostmi, které by byly nutné pro uvědomění si a očištění od konkrétních neřestí…

Bůh je přítomný ve všem jsoucím; oživuje, tvoří, a rozvíjí celý stvořený svět. V životě toho, kdo se naučil to pozorovat a pociťovat trvalou přítomnost Boha ve svém životě, se všechno kardinálně změní.

Právě láska — jako vlastnost duše — umožňuje, aby se to uskutečnilo. Právě láska k Bohu, který tvoří všechno ve vesmíru, umožňuje člověku budovat, vytvářet si svoji budoucnost ve vzájemné součinnosti c Ním — Nejvyšší Tvořivou Sílou!

Stejně tak si i celá lidská společnost hromadně určuje svoji společnou budoucnost na Zemi přímo *teď.* A ta závisí na každém z nich. Ona je součtem velkých i malých, kladných i záporných vkladů spousty lidí.

A Ti, Kdo se stávají Mahátmy, mají za Zemi největší odpovědnost! Jejich vklad může být ohromný!…

… Minulost je odhalena tomu, kdo umí vidět v proudu času.

Budoucnost vytváří ten, kdo pochopil svoji minulost.

Budoucnost není zafixovaná. Ona se mění tam, kde nové příčiny vytvářejí nové následky. Právě tak si člověk vytváří svoji budoucnost přímo *teď!*

Když jsi poznal své okovy — neřestné vlastnosti duše — dozvi se, člověče, i o možnosti povstat ze tmy a rozzářit se ve *Světle!*

Tělo v sobě nese pouta duše, ale právě ono jí dává i možnosti růstu.

Ty si můžeš pokořit a podřídit přání těla zdrženlivostí, ty můžeš upevnit sílu ducha v boji se svými nedostatky!

Podívej se: když si odpíráš nadbytek jídla — překonáváš přání jíst zbytečně mnoho, když se zdržuješ prázdného tlachání — podřizuješ si mysl, když se nutíš kontrolovat a neprodleně potlačovat negativní emoce — získáváš schopnost ovládání svojí emocionální sféry, když v sobě pěstuješ lásku jako stav duše — zaměřuješ svoji cestu ke *Světlu!*

Páky ovládání sama sebe, stavem sebe-duše, se nacházejí uvnitř mnohorozměrné struktury těla. Jsou to čakry. Když ovládneš řízení sama sebe prostřednictvím poznání sebe uvnitř svého těla — můžeš poté

tuto slupku opouštět pro to, abys putoval ve *Světle,* poznával *Světlo,* splýval se *Světlem!*

Tělo člověka je unikátní a dokonalé dílo Stvořitele! Je určeno na 700 — 900 let plnocenného života s možností nepřetržitého rozvoje sebe-duše. Tak žili mnozí atlanťané, právě tak žili i úspěšní žáci Boha mezi národy, obývajícími centrální území Euroasie v té samé epoše.

Potenciál zdraví, vložený do struktury lidského těla, umožňuje znovuobnovovat a oživovat práci jeho narušených systémů a orgánů. Úplné přijetí a používání vědomostí o tom by způsobilo převrat v současné medicíně! Přičemž příklady takových uzdravení, využívajících sílu lidské duše k obnovení tělesných funkcí a zdraví, jsou vašim současníkům výborně známy, ale… Divokost a barbarství, projevující se v nepochopení poslání života člověka na Zemi, — to hrozí lidstvu neštěstími a katastrofami…

Vždyť jedno z poslání kataklyzmat, přírodních i technogenních, které se dějí na planetě, spočívá v tom, aby lidé přemýšleli o hodnotě lidského života, a o hodnotě života celé planety, na které lidstvo žije…

Ty, člověče, jsi částí toho, co se nazývá lidstvem. Ty můžeš začít měnit svoji budoucnost, i budoucnost Země!

A ať to každý dělá tak, že začne přeměnou sama sebe!

… A teď, když se ti něco nepěkného přihodí, se nauč nepokládat si otázku «za co?», ale «pro co?»!

Hledání svojí viny nebo chyb v minulosti je vždy prospěšné! Pokání je nezbytné! Ale ještě prospěšnější je pohled do budoucnosti! Pak tě bude překonání každé překážky pozvedat z bažiny utrpení, ze zajetí příčin a následků sansáry. Tato pozitivní

nálada s výhledem na to, co přichází — umožňuje rychle a efektivně procházet komplikované úseky svého osudu a nevrhat stíny nových chyb do své budoucnosti.

A hlavně — pociťuj přítomnost Boha vždy, ve všem, v sobě i v tom, co se ti děje právě teď!

Kapitola druhá.
Klíč Ticha

Poslouchej, co Já říkám, — a zapamatuj si!

Kvůli tomu žijí Poslové *Světla* mezi lidmi, aby vědomosti o Pravdě nebyly ztraceny!

Mně je známa celá Cesta rozvíjení duše: od člověka — až k Bohu!

A každý člověk se musí dozvědět, že je to možné i jemu! Právě v tomto je poslání života v těle: vypěstovat sebe-vědomí do Božskosti!

Všechno stvořené — slouží tomuto úkolu! Každá «kapička života» — duše — musí růst, stávat se stále složitější ve svém rozvoji a usilovat o Splynutí s Vyšším Vědomím!

Bůh — v aspektu Stvořitele — je Nekonečný Oceán Věčného Dokonalého Vědomí, Kterým je všechno stvořeno a řízeno v «projeveném» vesmíru.

Země je maličká planeta v nekonečnosti vesmírného prostoru… Vesmír je naplněn životem… Tak ať ti každá hvězda na obloze připomíná věčný a nekonečný prostor, ve kterém tvoří Bůh!

Ať ti i naše zlatá hvězda — Slunce — připomíná Tvořivou Sílu Boha!

… Tak tedy, když Já mlčím, — poslouchej Moje ticho! Když Já mluvím — vnímej Moje slova a myšlenky! Prosyť se, naplň se Mými stavy!

Poslouchej ticho! Já ti daruji *klíč Ticha!* Poslouchej!

… Věčnost… — tu je také možno poslouchat! Věčnost nemá mělké povrchní zvuky. Věčnost — to je ticho… Je to rozměr času od minus nekonečnosti do plus nekonečnosti… A v každém bodu této nekonečnosti existuje okamžik «teď», ve kterém je to nejhlubší ticho věčnosti…

Zvuky — přicházejí a odcházejí v řece času… Ale ticho existuje stále! Je to ticho vesmíru, ticho Boha!

Poslouchej! Naplň se tím tichem! Naplň se tak, aby všechno povrchní, nepotřebné — bylo vytěsněno!…

A potom ho naplníš — sebou!

V tomto tichu se můžeš učit Moudrosti. Poněvadž začneš rozlišovat důležité — a nepodstatné.

Až se naučíš poslouchat ticho, dokážeš v budoucnu vidět z *Hlubin.* Vždyť ticho zaplňuje i Moje *Hlubiny.*

A odtud, z Mého Klidu, je vidět podstata všeho, co se děje.

Umění poslouchat ticho se získává prostřednictvím *ponoření* do centra sama sebe — do duchovního srdce. Tři čakry odshora a tři čakry zespodu, a v hrudním koši, v dutině čakry anáhaty, je nejdůležitější část lidského organizmu. V její *hlubině* je možné najít *dveře,* které se otevírají do Božské Lásky, do Mého Klidu!

Ale, aby se ty *dveře* mohly otevřít, musí být na obou jejich stranách stejná zjemnělost vědomí.

Naplň duchovní srdce tichem — a jenom tehdy můžeš v nekonečnosti ticha objevit ty *dveře.*

A jestliže naplníš svoje duchovní srdce ohněm *lásky* ke Stvořiteli — pak se pro tebe ty *dveře* otevřou do *Božského Plamene* Jeho Lásky!

Ale jestliže je v dutině čakry… jen matný šedivý soumrak lhostejnosti… — pak se dveře do světů *Světla* neotevřou…

… Nauč se přebývat v tichu i mezi lidmi!

Tlachání toho, kdo nezískal rovnováhu ticha, překáží na Cestě jemu, i druhým!

Vyhýbej se zbytečným slovům sám: nezatěžuj jimi mysli společníků!

A vyhýbej se i tlachání druhých lidí, abys nenarušoval čistotu ticha v sobě!

Mnohoslovnost nic dobrého nepřináší! Nadbytek řečí vede jen k omylům!

Ať je ticho ozařováno pouze slovy moudrosti, která jsou darována tobě nebo je dáváš ty!

Jen ten, kdo poznal splynutí s tichem, — dostává veliké blaho: získává osvobození od tlachavosti mysli!

Tichem si otevíráš *cestu srdce* a *cestu moudrosti!*

Kapitola třetí. Klíč Lásky

Láska je klíč, otevírající duši bránu ke *Světlu,* k postižení Prvotního!

Tato Cesta — Cesta rozvíjení duchovního srdce — může být znázorněna jako žebřík se spoustou stupňů a plošin.

Úroveň přeměny duše-vědomí v Lásku předurčuje také to, jaké vědomosti a dovednosti mohou být dané duši svěřeny a odhaleny Božskými Průvodci.

Stabilita ve stavech lásky a klidu — to je to, co musí projevovat jdoucí po stupních evolučního vze-

stupu. Neustále bude Námi prověřován na stabilitu v těchto stavech vědomí. A jestliže úspěšně projde novou zkouškou — pak mu *klíč Lásky* otevírá následující bránu.

Ano, jakmile žák dorůstá do perspektivy přijetí následující úrovně zasvěcení — vyvstávají před ním zkoušky pevnosti. A pouze v tom případě, pokud *klíč Lásky* dokáže otevřít vznikající zábrany, je žák považován za hodna toho, aby vystoupil na další stupeň postupného poznání Neohraničeného Jediného.

To, co bylo řečeno, je jeden ze zákonů rozvoje duše ve Vesmírné Škole.

A všechno, čím duše prochází před získáním *klíče Lásky,* jsou jen přípravné stupně posuzovaného růstu, «mateřská škola» Evoluce.

… Věz, člověče, že *Světlo* je skryto ve tvé podstatě! Tma je jen vnější pokrývka! Hledej *Světlo* — v *hlubinách* svého duchovního srdce!

Jen prostřednictvím lásky se můžeš stát jednotným s Veškerenstvem!

Zvítěz na tmou v sobě! Rozežeň clonu tmy, co ti zakrývá *Světlo Pravdy!*

Následuj to, co si uvědomuješ ve svém duchovním srdci! Poněvadž tam je Příbytek *Světla* v tobě a Zdroj Lásky, která, až vzroste, dokáže obejmout všechno!

Ať se tvoje láska stane zvěstovatelem tvého jitra!

Ať tvoje láska osvěcuje začátek každého tvého dne, a ať se s každou hodinou rozhořívá, jako vycházející slunce!

Ať žádný den tvého života na Zemi neuplyne nadarmo!

Zůstaň svým světlem lásky otevřený — k lidem, kteří se k tobě obracejí. A pak — ať si každý od tebe vezme jako dar to, co dokáže pojmout.

Ale jestliže je tvoje světlo lásky před lidmi zakryto, je to tvoje vina před Bohem!

Vylévej světlo svého srdce — jako slunce zrána! Učiň plamen lásky — svojí podstatou! A pak se tvá duše rozroste do všeobjímající nekonečnosti, a celá se rozhoří *ohnivou láskou*!

Ale na to, aby se duše očistila a stabilně hořela světlem lásky, je třeba vynaložit mnoho úsilí!

Kapitola čtvrtá. Klíč práce.

Sklíčenost je vlastní zahálce.

Neustálá práce je vlastní poznávajícímu Prvotního.

***Světlo* postihuje jen ten, kdo pracuje.**

Bez *klíče Práce* není možné projít Cestu k Dokonalosti!

Není snadné získat moudrost!

Není jednoduché očistit duši a obnažit ji před *Světlem!*

Ale jenom tehdy, až bude temnota v tobě setřena a všechny příkrovy duše sedřeny, se může ve tvém srdci rozsvítit *Světlo!*

Jenom vlastním přičiněním se postihuje moudrost!

Ten, kdo takové úsilí nevykonává, — stojí na místě nebo sjíždí zpátky. Poněvadž existuje nejen Cesta rozvíjení, ale je i cesta degradace, vedoucí do tmy! Buď vždy zaměřen ke *Světlu* a nepřestávej pracovat na sobě-duši!

A také věz, že i Ti, Kdo už postihli Život ve *Světle,* nepřestávají pracovat. Jejich práce je jiná. Může zahrnovat celé světy rozvoje Života.

Veliké snažení v tobě musí vyrůst, člověče, abys pokořil svoji nižší přirozenost a zdolal Cestu ke *Světlu!* Rok za rokem v neustálé dřině a snažení — musíš shromažďovat moudrost a sílu a vzrůstat láskou! Veliké úsilí musíš vykonávat neustále, abys mohl získat osvobození od těžkého a kalného v duši!

… Pokaždé, když na Cestě dorazíš k nové překážce a myslíš si, že už jsi dosáhl hranice, — věz: že ty jenom stojíš na prahu nové etapy a může začít osvojování nového stupně tvého vzestupu! Jelikož překážky jen označují stupně Cesty! A — Jednotný, Kterého ty poznáváš, je neohraničený!

Nemysli si, že Ti, Kdo září Světlem Moudrosti a objímají Sebou nekonečnost vesmíru, byli vždy takoví. Věz, že byl čas, kdy i Oni zdolávali Cestu ke *Světlu;* a vyrůstali z malých — k Velikým! Ať tě vědění o tom upevní v úsilích! Poněvadž ten, kdo nevynakládá úsilí, nedosahuje Cíle!

Všemožná materiální bohatství ti nepřinesou štěstí, jestliže jsi nepracovat na nivě duchovní!

Když duší vyrůstáš ke *Světlu,* dělej dokonce ještě víc, nežli máš uloženo, — a zaradueš se!

… Každý Můj *klíč* otevírá novou bránu na Cestě, vedoucí k Životu ve *Světle*. Použij ty *klíče* také pro pomoc druhým, usilujícím ke *Světlu!* To je sloužení, milé Stvořiteli!

To, co jsi přidal do Bytí Veškerenstva, právě to je důležité! Vždyť to určuje hodnotu tvého života — pro Život jako Celek!

Vládcové světa, Mistrové Života, — pracují, a přinášejí ty vědomosti vtěleným lidem. Oni si Svou

práci vybírají Sami — a svým snažením urychlují Evoluci Celku!

… Svobodná a překrásná je duše, která se přibližuje ke *Světlu!* Kráčej i ty v harmonii, přebývej v bezchybnosti a pamatuj si, že nejdeš sám, ale že jsi veden Posly *Světla!*

Kapitola pátá. Klíč Vědění

Klíč* k pokladům Moudrosti je hoden obdržet ten, kdo se očistil a je připraven k veliké práci na přeměně sebe-duše v Neohraničené *Božské Světlo.

Dosažení Moudrosti si člověk musí přát! Ať nachází radost jen v hledání Pravdy!

Moudrost získávají jen rozvinuté duše. Duše se musí stát velikou a průzračnou — aby mohla získat Moudrost a aby z ní Světlo Moudrosti mohlo zářit pro druhé.

… Bez vědomostí se člověk nikdy nemůže stát doopravdy svobodným!

Veliké vědomosti získává ten, kdo se jich stává hoden.

Probuď se člověče — a hledej Moudrost!

Svobodná a otevřená je Cesta pro moudrého! Poněvadž on si očistil duši a poznal zákony vcházení do *Světla*! To bylo podmíněno jeho vůlí! Nikdo to nemohl vykonat, kromě něho samotného! Jen člověk sám může zdolat chaos svých emocí a odstranit nepořádek v sobě-duši!

Vynalož úsilí na přeměnu sama sebe na cestě svého života — aby neuběhl naprázdno ve tmě a chaosu!

Snaž se stát pouze *Světlem,* znič v sobě tmu!

Zaměř svou mysl na uvědomění si Jednoty všeho jsoucího!

A nezpůsobuj zbytečnou škodu ani jedné bytosti!

Drží tě strach v otroctví? Zaměř svou cestu ke *Světlu* — a zapomeneš na strach!

Neboj se: *Světlo* je tvoje potenciální podstata! A vědomosti jsou tvým dědictvím od těch, kdo šli před tebou ke *Světlu!*

Věz, že vědění se získává pouze praxí. Uslyšené a uviděné se pouze zkušeností duše stává věděním, patřícím jmenovitě tobě. Moudrost — vzchází právě z takového vědění!

Moudrost duše od ní není odebrána se smrtí těla! A ty se rodíš v novém těle, a máš v sobě tu získanou moudrost a schopnosti, rozvinuté v předchozím vtěleném životě.

Velcí Mistři prožívají životy, nepoznáni většinou lidí. Ale význam toho, co Oni dělají, je neocenitelný! Oni znovu a znovu nesou lidem Země Odvěké Učení Boha, a vpravují jiskry svatého vědění do myslí a činů vtělených lidí. A někdy si oblékají hmotné tělo — aby čistota vědění na čas znovu zazněla — před tím, než bude znovu lidmi zapomenuta nebo překroucena…

Vědomí obyčejného člověka je omezené. Ale Jejich Vědomí jsou bezmezná a skládají se ze *Světla,* jednotného s Prvotním! Oni planou mezi lidmi jako Pochodně Pravdy.

Pozvedají se a padají civilizace. Stále nové vlny duší vznikají a protékají časem, zvedají se nebo klesají… Vlny bytí ve svém pohybu vynášejí civilizace vzhůru — a znovu je spouštějí dolů, a tím napomáhají růstu duší…

Ale ty Duše, Které poznaly *Prvopočáteční Světlo,* se už nespouštějí dolů s klesající vlnou, ale stávají se Majáky pro ostatní na Cestě ke *Světlu.*

Nejednou na Zemi vzcházely vlny rozvoje lidí — od stavů jen o trošku vyšších než zvířecích, až do stupně Člověka Pravdy. A Prvotní sklízí tu úrodu, a potom zas obdělává nové pole a zasévá semena pro novou sklizeň.

Ale neobviňuj toho, kdo nejde ke *Světlu,* kvůli jeho slepotě! Každé semeno má svou dobu pro vyklíčení. A každý nedorůstá k přijetí vědění stejně rychle.

Buď podoben Slunci, které zahřívá zorané pole a potom naplňuje sladkostí plody!

Ne všechna semena vzejdou. Ne každá rostlina přinese plod… Moudrý ví, že je to norma v Rozvoji Veškerenstva.

Ale ty — posluž tomu, aby se nadcházející roky a staletí naplnily znovuzrozením Moudrosti na Zemi!

Každý poznající Moudrost musí zanechat zapálenou pochodeň vědění potomkům!

… Člověk se musí přibližovat k *Prvotnímu Světlu!* Ale to není možné bez očištění duše od etických vad. Ten, kdo se ve své nebojácnosti odvažuje na Cestu ke *Světlu,* musí vědět, že Obyvatel *Hlubin* k Sobě nevpouští nedůstojné: nejprve se musí člověk očistit od všeho nečistého a hrubého v sobě!

Měl bys vědět, že každá tvoje neřest je tvé odmítání v sobě *Světla Stvořitele!* A láska je základ pro vytváření a vzrůstání v sobě Božských vlastností. To je *klíč* k získání *Moudrosti.*

Toho, kdo se očistil a stal se toho hodným, — toho Já, Atlanťan Tót, přijmu do Svých Objetí a

povedu ho po stupních získání Moudrosti krok za krokem!

Je Mně drahý každý, kdo hledá Božskou Moudrost!

Ale pouze vlastním usilováním můžeš vyrůst, ó člověče, ze tmy — *do Světla!* Naše pomoc jsou pouze ukazatele na tvé Cestě!

Očisti prostor svého rozumu — a nasyť se Vyšší Moudrostí!

Člověk může překonat Cestu od částice Stvoření, omezené tělem — až k Mistrovi Života, Který je Soupodstatný s *Prvotním Světlem* a žije v Jednotě se Vším!

Kapitola šestá. Klíč Síly

Láska, moudrost a síla jdou spolu ruku v ruce a tvoří celek. Splývají jedna s druhou na cestě zdokonalování ducha.

Tato moje slova ať se stanou průvodci pro lidské syny a dcery!

Já dávám tyto vědomosti těm, kdo hledají a jsou připraveni je vnímat!

Já pomáhám získat sílu tomu, kde následuje Cestu *Světla!*

Klíč Síly* získá ten, kdo shromažďuje sílu pro vejití do *Světla!

Otevírám ti, člověče, pokladnici moudrosti, abys nesešel s cesty! Ale vezmi si s sebou sílu, kterou už jsi získal na Cestě k Pravdě, poněvadž ten, kdo nemá sílu, nepřekoná překážky!

Síla roste z pohybu po Cestě.

Jsou tři stupně růstu síly:

— zpočátku člověk pěstuje sílu těla,

— poté získává vůli — sílu ducha,

— potom roste, a postupně se přeměňuje ve Světlonosného Ducha, stále více se přibližujícího k *Nejjemnějšímu Světlu!*

Neboj se síly, co je uvnitř tebe! Ale pouze ji zaměřuj s moudrostí! Ať je tvoje síla zakotvena na vědomostech a lásce!

Nebuď ovládán následky svých minulých chyb! Staň se pánem svého života!

A vytvářej sám to, co tě obklopuje!

Poněvadž v tobě jsou příčiny událostí, které tě zasahují!

A jenom ty jsi schopen měnit sám sebe — a tím měnit život i události kolem!

Hledej stále dokonalejší motivace pro svá konání — a pak v tobě vzejde *Božské Slunce* a ozáří život kolem tebe!

Ale nezpyšni, ó člověče, tím, čeho dosáhneš! Protože jakýkoliv úspěch se ničí pýchou! Samochvála a samolibost rozdrtí budovu, vysokou až do nebe, — na prach…

Láska, moudrost a měkkost jsou pevné základy pro sílu!

… Zákony existují v lidských společenstvích. Ale existují i ty Zákony, podle kterých žije a rozvíjí se vesmír. Kdo porušuje Zákony vesmíru, zákony Stvořitele, — riskuje, že zahyne, poněvadž působí škodu Veškerenstvu.

Poznání Zákonů vesmíru je Moudrost.

Konkrétně nelze používat sílu pro osobní povyšování se nad lidmi!

Strach připoutává duši ke tmě. Ale láska ji vede ke Svobodě a ke *Světlu!* Ať se tvá síla spojuje pouze s Láskou a nikdy nezasévá ve světě strach!

Brána k Síle je tajná! Ale tomu, kdo se snaží a je toho hoden, je Veliká Síla dostupná! *Klíčem* k ní je usilování o Splynutí s Jednotným Nejjemnějším!

Cesta člověka leží mezi stíny, ale jeho Cílem je toto *Světlo!*

A ať už je jakkoliv obtížné překonání Cesty — ty se Zrozeným *ve Světle* můžeš stát!

Následuj tedy Cestu, kterou vedou lidi Poslové *Světla!*

… Člověk se může osvobodit od okovů tmy! Člověk se může stát Jednotným s Prvotním! A člověk se také může stát Jednotným se Vším!

Kvůli tomu by měl shromažďovat a rozvíjet sílu duše!

To je možné udělat a měl bys to dělat, dokud ještě máš na Zemi tělo. Poněvadž tvoje tělo je transmutátor pro akumulaci síly duše.

Ale ono se může stát i Žezlem Života pro projevení Síly Prvotního!

Avšak vždy pamatuj, ó člověče, na nebezpečnost síly! Neboť bude Sílou rozdrcen ten, kdo se pokusí udělat svoji sílu nástrojem vlastní nadvlády nad druhými.

Ať se názorným příkladem navždy stane historie Atlantidy! Do tmy padli ti, kdo se povznesli nad lidi na křídlech pýchy!… Ohromné vědomosti a vliv jim daly pocit moci. Začali se považovat za bohy a odmítli vedení Prvotního; ponořili se do zakázaného a podlehli pokušení používat černou magii… Tak nadešel konec civilizace Atlantidy. Z Vůle Stvořitele se pak změnila rovnováha ve vrstvách Země. A ostrovy Atlantidy klesly pod vodu…

Pamatuj na to, ó člověče, protože to, co se s nimi kdysi stalo, se nesmí opakovat s tebou…

Ze všech obyvatel Atlantidy — pouze Nositelé Čistoty a *Světla* tehdy dále pokračovali v životě ve Svých tělech na Zemi. Oni byli Prvotním předem varováni a zavčas se vydali k různým národům, které ještě žily divoce a neuvědoměle. Odpluli na další kontinenty, aby zachovali Vědění o Cestě ke *Světlu* a osvítili ty lidi. Oni se stali Světlonoši Lásky a Moudrosti pro mladší lidská pokolení. A pak nastal čas, kdy se ty národy začaly sytit Jejich Moudrostí. Ti Atlanťané se stali spojujícím článkem mezi světem lidí — a světem Prvotního. Lidé, obývající kontinenty Země, je nazývali Dětmi Slunce, Syny a Dcerami Boha.

Mnozí z Nich i v současnosti plní instrukce Obyvatele *Hlubin* a pracují, aby pozvedli vědomí lidí až k Moudrosti Stvořitele.

Kapitola sedmá. Klíč Jednoty

Aby člověk mohl získat *klíč Jednoty* — musí se naučit rozplynutí.

Vědomí je schopno rozplynutí.

Ty, člověče, nejsi tělo! Ty jsi duše, a přitom potenciálně svobodná! Jsi schopen toho, abys přestoupil slupku svého těla!

Splynutí je rozplynutí v Tom, s Kým splýváš.

Ale věz, že předtím se musíš stát nezformovaným a získat aktivní pohyblivost vědomí! Jenom pak můžeš splynout se *Světlem!*

… Když řeka vtéká do oceánu, ztrácí břehy, co vytvářely její hranice. Vody řeky a vody oceánu se stávají jedním.

A základem splynutí je láska. Nelze se rozplynout v prostředí, které je ti lhostejné! A jenom láska

sjednocuje duši v Jedno s *Božským Světlem,* do Kterého se duše toužila vlít!

… Tohle všechno víš, a to, co ti dosud není známo, jsou části Velikého Celku, rozvíjejícího se ve Své Nekonečnosti!

Hluboce ukryté *pod* pomíjivým — existuje Nejjemnější Nepomíjivé! Snaž se o Splynutí s Ním — s tím *Velikým Světlem* — v Jedno!

Co je proces poznávání *Hlubin?* Je to ponoření do stále větší jemnosti — až do *Prvotního Nejjemnějšího Živého Světla.*

Ale jen ten, kdo se bez ustání snaží a pracuje — získává Jednotu s tím *Nekonečným Nejjemnějším Světlem!*

Poslání života všech vědomí je, aby se ve svém rozvoji staly hodnými Jednoty s tím *Světlem,* a aby Ho na závěr obohatily sebou — novou Částicí *Světla.*

Nežij v otroctví a ve tmě! Realizuj to své veliké předurčení!

Až dosáhneš Splynutí — staneš se *Zrozeným ve Světle* a staneš se *Světlem!*

… Každá bytost je podobná buňce jednotného Organizmu, rostoucí v procesu života tohoto Organizmu.

Proto si važ každého života, ať už se nachází na jakémkoliv stupni vývoje!

Každá bytost má svou úlohu ve všeobecném životě. Všechno, co existuje a děje se, má příčinu a účel v životě Veškerenstva.

Vědomí, která jsou mladší než ty na žebříku života, jsou tvoji bratři a sestry; nejsou tedy hodni tvojí péče? A *Vědomí-Světlo,* které tě převyšuje svojí Bezmezností, čeká, aby tě včlenilo do Sebe — do Svojí Všeobsáhlosti.

A ještě: ty žiješ na Zemi — a tvůj život je nerozlučnými pouty svázán se životem planety.

Ty jsi svázán s planetou a s každou částicí Všeobecného Života, žijící na ní, — ať už o tom víš, nebo to nevíš. Ať už obrátíš svůj pohled vzhůru nebo dolů — spatři: všechno je Jedno! Cokoliv, co se zdá oddělené, je částí Velikého Mnohorozměrného Celku!

Tvoje tělo je svázáno s tělem Země. A Země — v jejím nemateriálním projevení — a ty-duše, zrozená v těle na této planetě, jste podobny ohromnému *stromu života* s lístečkem na větvi tohoto stromu. Přičemž «lísteček», co chce poznat Celistvou Pravdu, musí poznat nejprve strom a až potom — Toho, z Něhož se jeho kořeny naplňují Sílou Života.

Poznej Zemi! V *jejím Ohnivém Srdci je klíč* ke všemu, co na ní žije. Hoří tam neuhasitelný *Plamen!* V *Ohnivém Srdci Země* je průchod, brána — do Nekonečnosti Tvořivého Ducha!

Hledej tajemství *Srdce Země* — a Prvotní ti otevře bránu do Svého Příbytku!

… Toto *Nejjemnější Světlo* se skládá ze vzájemně slitých Velikých Vědomí. Mistři Života, jsoucí v Něm a tvořící Ho, věčně žijící a nepotřebující už pro Svůj život smrtelná těla, mají Dokonalou Moudrost a usměrňují rozvoj Veškerenstva. Oni jsou Rukama té Prvotní Síly, Která všemu vládne.

A ten, kdo zamířil *ke Světlu*, nezůstane osamělý!

Kapitola osmá. Klíč Nesmrtelnosti

Probuď se, člověče, a obrať svůj zrak *do hloubky* — do *Světla Věčného Života.* To *Světlo* žije v tobě!

Ano, je ukryto uvnitř tebe, ó člověče! A ty máš možnost právě v sobě odhalit tento Neuhasitelný Zdroj Života, Zdroj Nesmrtelnosti! Úrovně-eóny, co tě

obklopují, jsou ve stejném čase přítomny i uvnitř tebe — jako mnohorozměrného organizmu. Proto můžeš poznat podstatu mnohorozměrnosti vesmíru — nejprve uvnitř svojí mnohorozměrné podstaty.

… Nehledej «údolí stínů», zamiř ke *Světlu* — a *Světlo* se před tebou otevře!

Jakmile *Světlo* zaplní tebe-duši — tma pro tebe přestane existovat. Poněvadž síly temnoty nemají moc tam, kde zavládlo *Světlo!*

Dokonce i tvoje tělo se může stát pochodní, svítilnou, ukazující Cestu lidem!

Tvoje tělo a ty-duše se mohou stát dokonalými, protože možnosti neomezeného Zdokonalování vložil do člověka Tvůrce! A ty jsi schopen získat Velikou Dokonalost prostřednictvím Splynutí s Prvotním!

Takže, tobě náleží *klíč k Nesmrtelnosti*! Ty ho můžeš používat!

… Povím ti o Nesmrtelnosti víc.

Život a rozvoj spousty individuálních duší ve vesmíru — to je mechanizmus Evoluce Veškerenstva. Zdůrazňuji, že vývoj duší probíhá v Něm.

Duše žije dlouho! Po smrti těla se znovu rodí do života bez těla. Prostřednictvím zrození v těle získává nový stupeň pro pokračování svého vývoje. Tak se to opakuje znovu a znovu, a každý stupeň se může stát přiblížením k Životu ve *Světle.*

Jen ti, kdo si přejí tmu, si vytvářejí svoje zničení…

Ale nás teď konkrétně zajímá to *uvědomění sama sebe,* kterého je schopna lidská duše.

Neztratit uvědomění si sama sebe se smrtí těla, si přáli mnozí. Tato schopnost spočívá v přenesení funkce myšlení ze substrátu tělesného mozku na nemateriální struktury, na vědomí. Pak bude takové

vědomí schopné myslet i bez těla, duše si zachová všechny ty vědomosti a zkušenosti, které si vtiskla do paměti za života v těle.

Ale tohle vůbec není ta Nesmrtelnost, o které ti chci povědět… Vždyť zachovat si posuzované uvědomění je schopno nejen zjemnělé vědomí, ale i vědomí velké a hrubé. Ale věz, člověče, že v hrubosti, v nezjemnění — spočívá překážka pro pro opravdovou Nesmrtelnost!

Existuje velká příležitost získání Nesmrtelnosti, když duše dosáhla ohromnosti, ale také i zjemnělosti, podobné Prvotnímu Vědomí, Stvořiteli! Duše, navěky se vlévající po smrti těla do bezbřehého Oceánu Nejjemnějšího Vědomí a poté z Něho vycházející do Stvoření, jsou Držiteli opravdové Nesmrtelnosti — Nesmrtelnosti ve Splynutí se Stvořitelem!

Člověk se může stát pánem života a smrti, může vyrůst duší — až ke Zrození v *Tvořivém Světle!* Takový Člověk, když vyplnil Svoje poslání v těle, je pak opouští tehdy, kdy Sám uzná za nutné, podle Svojí vůle!

Tak opouštějí těla Veliké Duše, protože znají poslání Svých životů v tělech a čas odchodu do *Světla* — pokud už splnili Svoje Mise, když žili v tělech na Zemi. Podle Svojí vůle, souhlasící s Vyšší Vůlí, mohou opouštět těla. Oni vládnou nad smrtí Svých těl právě tak, jako vládli i Svým životům.

… Ale je ještě i něco většího! Z existence jako Část Obyvatele *Hlubin* je možné ovládat materiální tělo jako centrum a nástroj Jeho Síly.

Člověk je pánem svého osudu. Podle své vůle může přijmout nebo zavrhnout Cestu k této Nesmrtelnosti, která se mu nyní otevírá!

Ta Cesta je učiněna těžkou — kvůli tomu, aby odpadli slabí a váhaví. Proto na ni nepřiváděj nemoudré, ty, kdo se neočistili, a slabé: tím bys uškodil jak jim, tak i sobě!

Existují tři překážky, které se ne každému člověku podaří překonat: první — nedostatek snažení o získání vědomostí, druhá — nepřítomnost lásky k Bohu, třetí — sklon ke zlu.

Ale důstojný, který zamířil ke *Světlu,* — projde po Cestě, poněvadž mu pomohou Představitelé *Světla!* Oni — Mistrové Života — získali Nesmrtelnost a projevují Dokonalou Moudrost, Všeobjímající Lásku a Jednotnou Sílu!

… Tato Cesta k Dokonalosti je jednotná — od počátku časů až do nekonečné budoucnosti!

Kapitola devátá. Klíč Ohně

***Božský Oheň* je jedno z Projevení Tvořivé Lásky Prvotního. On je Laskající, Nejjemnější a Nejněžnější — je nespalující pro jdoucí ke *Světlu;* ale žhnoucí pro představitele temnoty.**

***Oheň,* uvědomovaný si v *Hlubinách* svého rozvinutého duchovního srdce, se vlévá do *Ohně Prvotního* — a stává s s Ním Jedním!**

Ten, kdo poznal, že *Oheň* hoří uvnitř něho a že tento Oheň je jednotný s *Božským Plamenem,* — ten získává *klíč Ohně!*

Tento *Oheň* je nejsilnější ze všech sil v Univerzu, poněvadž je to Tvořivá Síla!

Tento *Oheň* existuje i v centru naší planety. On hoří všude ve vesmíru, kde se tvoří život. V Něm vzniká všechno projevené.

Ti, Kdo projevují Jeho Majestát, mohou svobodně být na Zemi *Živým Světlem* a zároveň

zůstávat v Jednotě s Prvotním Vědomím. Oni mohou mít i těla z hmoty. Toto Jejich Bytí je možno nazvat Bytím Třikrátvelikým. Třikrátveliký je Ten, Kdo dosáhl těchto úspěchů. On je Průvodcem mezi světem vtělených lidí — a Prvotní Tvořivou Sílou!

Tak se těsně přitáhni magnetem Lásky k tomu *Plameni!*

Roztav *Ohněm Stvořitele* v sobě všechno, co není totožné s *Jeho Ohněm!*

A jestliže jsi Částicí *Jednotného Ohně* — tak s Ním splyň navždy!

Závěr[1]

Je důležité pochopit, že si své osudy vytvářejí sami lidé, že to za ně nedělá Bůh.

Ale Bůh se tohoto procesu aktivně zúčastňuje.

V duchovním srdci každého člověka před ním Bůh otevírá nové perspektivy, napovídá mu pravděpodobné události — a spolu s ním se raduje z úspěšného pokračování k Cíli. Ta radost, co naplňuje vaše srdce při každém novém úspěchu — to je také i Moje radost.

Ať se čtenář pokusí zamyslet: «Jestliže by se mi v budoucnosti otevřely neomezené možnosti — co bych já chtěl (chtěla) vykonat, aby se můj osud vytvářel tím nejlepším způsobem?»

Tuto otázku — otázku perspektiv rozvoje — je Bůh připraven probírat a řešit s každým.

Evoluční vzestup lidstva na Zemi bude probíhat neporovnatelně úspěšněji, jestliže si lidstvo uvědomí a naučí se brát v úvahu Evoluci celého mnoho-

---

[1] **Kapitola «Závěr» byla zapsána Michailem Nikolenko podle slov Atlanťana Tóta.**

rozměrného vesmíru, celého Univerza, Absolutna. Pak se sečtou vektory zaměřené stejným směrem — vektory snažení samotných lidí a vektor pomoci jim od Boha. Tímto součtem vzroste efektivita jejich konání mnohonásobně!

Je pochopitelné, že se taková přeměna nemůže stát rychle. K tomu je zapotřebí dostatečně mohutný základ, vytvořený z uznávání uvedených vědomostí alespoň významnější částí lidstva.

Tuto knihu zamýšlím jako pomoc spoustě lidí, kteří by, jelikož pochopili smysl svého bytí, sjednotili svoje úsilí pro znovuzrození DUCHOVNÍ CIVILIZACE na svojí planetě. A k práci na této knize jsem přizval některé z Mých Bratrů a Sester, Kteří zde po tisíciletí pracují a usilují o zduchovnění lidských pokolení na Zemi.

Tím umlkám, poněvadž jsem pro dnešek zvěstoval všechno, co jsem chtěl.

ETEJ

Já jsem jeden z mnohých Atlanťanů, kteří po zániku Atlantidy pokračovali v práci na Zemi. Jsem rád, že se mohu podílet na této knize, vytvořené Atlanťanem Tótem. Mám o čem vyprávět!

Mojí oblastí činnosti bylo tehdy Řecko a přilehlé ostrovy Středomoří. Bylo to ještě dlouho před vtělením Pythagora. Na přípravě Pythagorovy Mise jsem se ale také aktivně podílel — už z nevtěleného stavu.

Moje práce v Řecku začala dříve, nežli došlo k potopení Atlantidy do vod oceánu. Vždyť už v té

době žila část obyvatel Atlantidy v těch krajích mezi místním obyvatelstvem.

Mým hlavním úkolem bylo pokusit se zachovat pravdivé vědomosti pro syny a dcery tohoto regionu, kteří toho byli hodni.

Všechno, co se uchovalo v paměti nyní žijících lidí o této Mé činnosti jsou pouze legendy o orficích. Já jsem byl zakladatelem a strážcem tohoto centra Božského Vědění a také Orfeovým Učitelem. (Následně toto jméno zobecnělo a bylo dáváno hrdinům řeckých mýtů, obdařených uměním zpívat a provozovat hudbu).

Mé promluvy k lidem byly utkány z harmonie a krásy — jako průvodců do světa zjemnělého, a poté i Božského *Světla.* To Já jsem pokládal v Řecku základy toho, co lidé začali nazývat uměním hudby, tance a sochařství… A prostřednictvím této Krásy jsem vychovával lidi.

Také jsem pomáhal završit Sjednocení se Stvořitelem těm, kdo to nestihli udělat v Atlantidě a téměř hned se převtělili do Řecka. Pro ně a pro nemnohé další, kteří se přiblížili ke světlu Pravdy a toužili po Jednotě, jsem budoval duchovní Školy. Ti žáci, Kteří absolvovali Vyšší stupně výuky, opravdu dokázali utišit bouři na moři hrou na lyru: Oni získali schopnost působit na materiální úroveň z Božské Jednoty. Oni projevovali Moc Boha — jako projev Jeho Vlády nad materiálním světem. A vyučovali Lásce, Kráse a Harmonii ty, kdo se snažili stát Jim podobnými, — a kteří se cvičili ve zjemňování vědomí a v duchovní tvořivosti, avšak neměli zájem v sobě rozvíjet hrubou sílu.

Já jsem byl Učitelem a Vychovatelem těchto Učitelů.

Moje Učení — to je rozvíjení a uplatňování v životě Velikého Vědění o Síle Tvořivé Lásky.

Tak jsem v Řecku znovu vytvářel to nejlepší z kultury Atlanťanů — s nadějí zachovat to v paměti národů Země na dlouhá staletí.

Odkaz Atlantidy v Helladě. Učení orfiků

Orfická učení jsou v historii Země jednou z větví pravého poznání. Učí — o Jednotě Celku (Absolutna) a o Jednotném Bohu Stvořiteli — Tvůrci všeho "projeveného". Učí — o evoluci duší a o smyslu života člověka na Zemi. Učí — o mravních zákonech, umožňujících lidské duši projít Velikou Cestu od člověka k Bohu, tj. až do stavu Božské Duše, Která se vlévá do Prvotního Tvořivého Oceánu Vědomí a poté z Něho vychází. Učí — o Božských Duších — Kurátorech evoluce na planetě. Učí — o mnohorozměrnosti Absolutna.

Sluší se vědět o Bozích. Oni — existují! Oni jsou Svatí Božští Duchové, tj. Vědomí, Soupodstatná se Stvořitelem[2].

Lidé a Bohové na Zemi vždy žili ve stejném prostoru, ale je to prostor mnohovrstevnatý, multidimenzionální. A můžeme se v něm naučit vnímat různé úrovně jemnosti. Je podobný mořským vodám, ve kterých plavou ryby, leží kameny dna, ale také procházejí paprsky světla, které pronikají těmito vodami. Ano, v Absolutnu jsou rozmanité eóny (vrstvy, di-

---

[2] Měli bychom je odlišovat od pohádkových folklórních postav.

menze): od tvrdé hmoty — až k nejjemnějšímu stavu Stvořitele.

Způsoby přetvoření, přeměny duše byly zasvěceným známy ve všech časech. Je to celý systém technik rozvíjení vědomí, které je teď nejsprávnější nazývat rádža- a buddhijógou. Jmenovitě kolektivní vykonávání těchto technik bylo nazýváno tajnými mystérii. Poté, co si adept osvojil mravný život a stabilitu ve stavech lásky a klidu — následovaly etapy výuky osvobození od tělesné hmoty a vnímání Božských eónů.

Tudíž, tajná mystéria orfiků vůbec nejsou obřady, ale cvičení na přeměnu a rozvíjení vědomí. Je to výuka vnímání mnohorozměrnosti prostoru a Boha čistým vědomím, tj. bez pomoci tělesných smyslových orgánů. Postupně stále obtížnější techniky učily vystupování vědomím z těla, zjemňování a růstu vědomí, osvojování si života v Božských eónech. Praktikant se konkrétně učil být *Duší-Světlem,* a poté i *Duší-Ohněm.*

Nejúspěšnější žáci si také osvojovali bytí Bohočlověkem — prostřednictvím umění projevovat s pomocí těla Božskou Sílu.

Veškerá výuka se uskutečňovala na podkladě lásky-zaměření ke Stvořiteli, k Nejvyšší Svobodě Života — v Něm.

Etapy výuky byly tyto:

1. Etické očištění.

2. Počáteční přeměna energií těla.

3. Ovládnutí kontroly nad tělesnými žádostmi a emočními stavy vědomí.

4. Cvičení na zjemnění vědomí, zahrnující hudbu, zpěv a tanec.

5. Výuka výstupu z těla do eónů Bráhmana a Stvořitele.

6. Výuka růstu a rozplynutí sama sebe, a poté Splynutí s Božským Vědomím.

7. Projevení Vyšších Božských stavů prostřednictvím svého těla.

A teď ať se pro lidi, které nauka o přeměně duše ve *Světlo* nezajímá jen pro zábavu, znovu rozhoří Lampy Vyššího Poznání — Ohně, ukazující Cestu a rozhánějící tmu!

Lampa první: Existuje Jednotný Bůh — Stvořitel všeho jsoucího v "projeveném" vesmíru

Stvořitel stvořil "projevený" svět z "chaosu" a uspořádal v něm všechno podle zákonů Harmonie.

On má naprostou moc nad vším, nad všemi a všude.

On je zářící Mnohojmenný Duch, Jednotný, obsahující v Sobě všechny, Kdo Ho dosáhli. On je také Tvůrce a Starostlivý Pastýř všech duší.

Všechny formy pocházejí z Velikého Neprojeveného v souladu s Vůlí Stvořitele — a v Neprojeveném mizí.

Orfické hymny, zasvěcené Stvořiteli, zněly asi takto:

Bůh je Zakladatel Stvoření a jeho Ukončitel!
Bůh je Všemohoucí Pán, ovládající *Tvořivý Oheň!*
Bůh je Mocný, Prvotní a Nejjasnější!
Bůh je Živý Pramen všeho stvoření!
Bůh je Základ Země a všeho, co na ní existuje!
Bůh je Otec všech lidí a Otec všech Nesmrtelných!

Bůh je Pán všeho, Prarodič všeho jsoucího!
Bůh je Stvořitel hvězd a planet celého vesmíru!
Bůh je *Světlo* a Zdroj všeho, co *svítí!*
Bůh je Průzračnost a Čistota za všemi barvami světa!
Bůh je poznatelný, ale skrytý před tělesnými zraky!
Bůh je Věčnějsoucí, Přeslavný, vládnoucí všemu a všem!
Bůh je Vševědoucí a Všudypřítomný!
Bůh je Sjednocená Síla, Jednota Mnohosti!
Bůh je Všetvořící Síla Lásky!

Lampa druhá: Člověk — jeho místo mezi Stvořením a Stvořitelem

Každý člověk je neoddělitelný od všeho, co existuje v nekonečném mnohorozměrném vesmíru.

Duše si oblékají obaly z tělesné hmoty — a zase je svlékají. A duše ve vtěleních rostou, a přitom vystupují po stupních Evoluce.

Na nejvyšším stupni mezi dušemi je člověk, poněvadž má možnost ve svém vývoji získat Božský stav vědomí a Nesmrtelnost ve Stvoření. Nesmrtelnost získává duše naprostým vyplněním svého předurčení, což je stav totožný se Stvořitelem, a splynutím s Ním.

V "průměrném" člověku existují zvířecí a Božské prvky. Posláním člověka je zničit v sobě nízké vlastnosti a rozvinout vlastnosti Božské. Právě tímto způsobem vstoupí do Vyšší Sféry Bytí — Života v Jednotě se Stvořitelem.

Za tím účelem se musí zejména naučit vnímat a poznávat nemateriální eóny — až do eónu Stvořitele. To je realita. A navíc to je i předurčení rozvoje duše,.

Hmota, materiální úroveň — to je přece pouze "obal", *pod* kterým probíhá život a vývoj vesmírného Vědomí.[3]

Takže, abychom dosáhli Osvobození sebe-duše, přikované — následkem nerozvinutosti — k temnici těla, musíme podstoupit proces očištění, a poté růstu a přeměny rozvinutím v sobě Božských vlastností a kvalit.

Lampa třetí: Duše přichází na Zemi nejednou

Ve svém vývoji duše vystupují — po stupních růstu — k Jednotě s *Nejjemnějším Světlem.*

Každá lidská duše nejednou vykonává svoje putování v životě na materiální úrovni, a poté se navrací do světů netělesného žití. Pobyt v nemateriálních eónech umožní zralé duši, aby se ohlédla za svou minulostí, vyvodila závěry z toho, co prožila, a zatoužila napravit svoje chyby. A pak je pro duši naplánováno nové putování ve světě hmotných těl a dojde k jejímu novému vtělení.

Většina duší, vtělených do materiálních těl, zapomíná na svoje životy bez těl. Takový je Záměr Boha: poněvadž břemeno vědění o minulých chybách a úspěších může být nadmíru velké a neúnosné. Pouze Veliké Duše znají Svoji minulost, přítomnost a vidí i možnou budoucnost.

Až před překročením Velikého Prahu odhaluje Bůh duši, která je toho hodna, vědění o tom, co bylo významné v jejích minulých vtěleních. Pak dochází ke znovusjednocení s kundalíní; zkušenost a síla minulosti se spojují se zkušenostmi a sílou přítomnosti

---

[3] Jedná se o mnohorozměrnost stavby Absolutna.

pro budoucí vítězství: poznání Stvořitele a Vlévání do Něho, Sjednocení s Ním.

Ale vědět o tom, že duše ve svém evolučním vzestupu prochází dlouhou cestu, sestávající ze spousty vtělení, je pro každého člověka nezbytné.

"Koloběh existence": od narození — do smrti, od smrti — ke zrození v novém těle… je nezbytný, nevyhnutelný. Bez rozvíjení v těchto životech v tělech není možné získat Osvobození a Dokonalost.

V nemateriálních eónech pekla, ráje a přechodných šedivých astrálních eónech pobývají duše mezi vtěleními.

Lidi, žijící podle zákonů Boha, konající dobré činy, stabilní v povznesených něžných, harmonických, radostných a milujících stavech — čekají po opuštění těl překrásné blažené stavy v příbytku ráje.

Lidi neřesti — ty, kdo žijí v emocích zloby a nenávisti, — čeká peklo. Ale ne navěky, ale proto, aby si uvědomili zlo v sobě a aby potom, možná, zatoužili po jiném životě při následujícím narození v těle.

Převtělování lidí řídí Bůh. Vyšší Spravedlnost předurčuje osud každé duše v následujícím vtělení.

Převtělování duší se uskutečňuje nejen ve spoustě zrození v lidských tělech. Ale každý člověk předtím vyrůstá tak, že se vtěluje do rostlinných a poté zvířecích těl; a až potom duše dospívá k možnosti narodit se jako člověk.

A to by měl každý člověk vědět: že předtím, nežli se narodil jako člověk, měl rostlinná těla, a také žil v tělech zvířat. Vědět to je důležité proto, aby člověk jakoukoliv rostlinu nebo zvíře dokázal vnímat s pochopením toho, že je to dětská duše, rozvíjející se na cestě ke zrození člověkem. Mladé duše, rostoucí v tělech rostlin a zvířat, také procházejí svými etapami

růstu a rozvoje; a my bychom se k nim měli chovat s láskou! Při uspokojování svých potřeb bychom měli rostliny používat šetrně a zbytečně jim neškodit! A musíme pochopit, že pro člověka, který se pozdvihl nad úroveň zvířete-dravce, je nutností nepoužívat k jídlu těla zabitých zvířat. "Nezabíjení" ve vztahu ke zvířatům je jednou z nezbytných podmínek čistého a mravného života, a to by měli vědět všichni lidé!

Lampa čtvrtá: Mravnost je první stupeň očištění

Nejčistší mravnost musí mít ten, kdo klepe na dveře Pravdy, kdo se chce přiblížit a vejít do Chrámu Božského Bytí.

Mravnost není výmysl žreců pro ovládání davu. Mravnost je Božský Zákon vzestupu do *Světla.* Je to první stupeň a obejít ho nelze! Ten, kdo nepřijal a neuplatnil ve svém životě mravní zákony, se do *Světla* nepozvedne*,* ani kdyby disponoval ohromnou sílou…

Jedním z počátečních kroků očištění je přijetí do svého života principu "nezabíjení" — z etického i energetického úhlu pohledu. Ten, kdo je schopen lásky, nebude činit ani podněcovat zabíjení těch, kdo pociťují bolest; ani nebude používat k jídlu jejich těla!

Asketická přikázání Učení orfiků byla přísná a plná významu:

Ten, kdo se vydal na Cestu, musí bojovat se zlem v sobě!

Jeho myšlenky musejí být čisté! Čistota myšlení je základem spravedlivého jednání.

Všechno, co vykonáváme, musí být spravedlivé!

Konání dobra je ctnost! Ctnost je sloužení Bohu prostřednictvím pomoci lidem v jejich vzestupu ke *Světlu!*

Ten, kdo narušuje harmonii, přináší druhým i sobě destrukci a záhubu.

Vytváření harmonie je darování lásky a krásy lidem.

Málomluvnost moudrého projevuje krásu klidu.

Hrdinové jsou ti, kdo v sobě přemáhají příšery nenávisti, strachu, pomsty, svárů, lenosti a pýchy!

Neštěstí člověka je v podřízenosti hmotě. V těsných hranicích těla duše jen živoří v žalostné existenci! V těle je vždy stísněna! Dokonce ani ve smrti se taková duše z tohoto svého stavu neosvobodí! Ale řešení je v tom, aby už předtím začala usilovat o Božskou Dokonalost!

Podle míry praktické realizace svého usilování k Dokonalosti, ke Splynutí s *Prvotním Světlem,* získává člověk blaženost *ve svobodném vzplanutí duše!*

Svatý, Osvícený je Ten, Kdo získal *Božské Světlo,* stal se Jím, konkrétně uvnitř svého materiálního těla.

Lampa pátá: Láska je stav Boha; kdo je na Cestě, přibližuje se ke Stvořiteli po stupních lásky

Existuje místo, kde může žít Božské v člověku, je to srdeční čakra anáhata, rodiště duchovního srdce.

Duchovní srdce se může a musí stát příbytkem, centrem Božského v člověku. To je první předpoklad, umožňující rozvíjet v sobě lásku — jako stav duše.

Když pracujeme *pro* Boha — vzrůstá naše oddaná láska k Němu.

Když Ho milujeme — přibližujeme se k Němu Přímou Cestou.

V jemnějších světech neexistují vzdálenosti v pozemském smyslu slova; Bůh *vchází do života* duše, která Ho miluje.

Zdrojem hésychie, tj. vnitřního ticha, je duchovní srdce. Je to brána do *Světla.* Když je ta brána otevřena — Bůh, Který je Láska, naplňuje Svým Zářením ticho takové duše! A z duchovního srdce takového člověka proudí láska — a naplňuje život uvnitř a kolem něho světlem a mírem, harmonií a klidem!

* * *

V Učení orfiků znamenalo *otevření duchovního srdce* vytvoření ladičky pro naladění duše.

Podle stavu duchovního srdce se nalaďuje zvuk celé škály pozitivních emocí na sedmistrunné lyře organizmu člověka. Všech sedm čaker těla nebude znít falešně, pouze pokud budou sladěny se stavem srdečné lásky!

A když se pak duše-světlo dotkne nástroje svého těla — může u posluchačů vyvolávat takové emoční stavy, jaké sama určí. Je to schopnost přeměňovat prostor kolem, naplňovat ho láskou a harmonií. A ta síla vzrůstá s růstem duše.

Lampa šestá: Bohočlověk — je to možné!

Vtělený člověk se může stát osvobozeným ze žaláře těla, z připoutanosti k tělesné hmotě.

A může se stát i žijícím v *Božském Světle*, uvědomujícím si sama sebe Jím a konajícím z Něho.

Člověk může takový *Vzestup do Světla* uskutečnit, pouze pokud o to cele všemožně usiluje.

Úplná Božská Svoboda a Božská Nesmrtelnost — čekají toho, kdo žije svůj život bezchybně a dosahuje Jednoty se Stvořitelem!

Jeho posláním je být vtěleným Vyslancem Stvořitele — Mesiášem — a přinášet Vyšší Vědění lidem. A také — doprovázet toho hodné ke *Zrození ve Světle.*

A také je možné pozvednout se na nejvyšší stupeň rozvoje vědomí, mít fyzické tělo, — a stát se Bohočlověkem, tj. Částí Stvořitele, schopnou projevovat pro vtělené lidi nejen Jeho Zjemnělost, Čistotu a Moudrost, ale také i jeho Moc! Bohočlověk — to je Mesiáš.

Lampa sedmá: Tvořivost je cesta k přeměně duše v Tvořivý Plamen

Člověk má možnost přibližovat se ke stavu Božskosti s pomocí Tvořivosti, zejména v umění.

Umění má velkou moc vlivu.

Člověk, Který dosáhl Splynutí s Jednotným, získává schopnost působit prostřednictvím umění *Ohněm Duše* na další duše.

Tvoření je překrásný způsob rozvoje duše! Když se člověk učí umění — ať už je to hudba, tanec, sochařství atd. — učí se tvořivému mistrovství a postupně získává částice vlastností Stvořitele!

Tvořivost také dává velkou příležitost k učení se lásce.

A láska poskytuje příležitost učit se tvořit.

Bez lásky vzniká "mrtvý" výtvor. Duše je schopná skutečně tvořit pouze tehdy, když hoří láskou. Taková láska se někdy nazývá inspirací.

Pouze láska nám umožní pochopit, prostudovat a projevovat zákony Harmonie.

Vnitřní krása umělce a síla jeho inspirace nejsou darem Bohů, ale výsledkem práce duše na přeměně sama sebe ve *Světlo.*

Bůh stvořil "projevený" svět podle zákonů Krásy. A krása přírody je toho důkazem! Krása východů a západů slunce, dokonalost květin a stromů, mnohých zvířat, průzračná rozsáhlost a hloubka oceánů, majestátnost hor a říčních toků — věčně vyprávějí člověku o velkoleposti a kráse Stvoření!

Avšak krása dokonalých lidských duší a těl je pro většinu současných lidí ještě úplně nerozpoznaná jako projev Velkolepého Plánu Stvořitele.

Lidské duši se otevírá skvělá příležitost — zúčastnit se společného tvoření s Bohem! K tomu dochází, když se v duši rozhoří *tvořivý plamen,* zapálený od *Jednotného Ohně.* Je to možné v literatuře, hudbě, tanci, malířství, sochařství, architektuře…, ale také — ve fyzice, biologii, ve studiu a realizaci principů vzájemného působení "jemných" a "hutných" světů… Tak má člověk možnost rozvíjet tvůrčí aspekty sama sebe jako vědomí, aby se přibližoval k podobě Stvořitele.

PTAHHOTEP

Já jsem tehdy přišel do Egypta společně s Atlanťanem Tótem. Byl jsem mezi těmi Atlanťany,

kteří byli před potopením Atlantidy do oceánu vysláni Prvotním do Egypta. Potom jsem se tam ještě dvakrát vtělil.

Vyšší vědomosti byly na území Egypta přineseny zejména Atlanťanem Tótem. A Já jsem byl jedním z těch, Kdo pokračovali v Jeho díle. Já jsem znovu opakoval Božské Pravdy lidem, stojícím na různých stupních svého vývoje. Snažil jsem se zachovat čistotu Vyšších Zasvěcení a udělat mravní zákony přístupnými a pochopitelnými každému člověku.

Lidé po staletí hledají poklady a moudrost Egypta. Oni hledají materiální nosiče vědomostí, svědectví o starověké historii: papyry, tabulky, desky, mumie. Ale existuje Živé Vědění — o kterém mlčí pyramidy, o kterém mlčí hrobky, o kterém mlčí sfinga… Vždyť tyto materiální kolosy dávného světa jsou pouhými ukazateli na to, že vyšší vědění v Egyptě existovalo…

Vědění, o kterém mluvím, nepatřilo jen starověkému Egyptu, Řecku nebo Indii. Ale je to jednotné vědění Jednotného Boha. A není objevem nebo vlastnictvím nějakého jednoho národa Země, státu nebo civilizace. Je společné pro všechno, co existuje ve vesmíru, a nejen na naší planetě.

V době rozkvětu civilizace Atlantidy ovládalo toto vědění mnoho vtělených lidí. V takové společnosti bylo možné jasně a přesně vysvětlovat rodícím se pokolením lidí zákony rozvoje Božského Ducha ve vesmíru.

Po potopení Atlantidy do oceánu jsme se My pokoušeli uchovat tyto vědomosti v různých zemích na různých kontinentech Země. V této práci pokračujeme i teď.

Já se v současnosti pokouším odstranit "slupky" mýtů z toho, co má smysl odhalit lidem součas-

nosti, — těm lidem, kteří se chtějí přeměnit jako vědomí a dosáhnout Jednotného Boha.

Ano, opravdu je možné se i teď seznámit s tím, co bylo napsáno před tisíciletími; uslyšet to přímo od Těch, Kdo psali tyto dávné tajné texty. Vždyť Božské Duše mohou mluvit vždy! Poslouchejte tedy, vy, kteří jste připraveni to vyslechnout! Nastal čas, aby se o mnohém, předtím skrytém, lidé Země dozvěděli! Pro mnoho lidí teď přichází čas probuzení ze spánku nevědomosti a nepochopení!

My toto vědění nepředkládáme historikům, ale těm lidem, kteří usilují o *Zrození ve Světle* a o život, plný Vyššího Uvědomění v Bezmeznosti Jednotného Jsoucna. Cesta, kterou toto vědění otevírá, spočívá v očištění sama sebe jako vědomí a kultivaci možností poznání jemných a nejjemnějších světů. Výsledkem může být Splynutí s Jednotným Božským Vědomím, nazývaným Stvořitelem. Je to Splynutí, ve kterém vědomí duše nemizí, ale umožňuje uvědomování si sama sebe v Totální Jednotě.

Z pokladnice vědomostí Starověkého Egypta

Dívej se srdcem, poslouchej srdcem —
a uslyšíš Hlas Boha, uvidíš "Slunce Boha",
zářící, nehasnoucí!

Bůh

Bůh je Otec i Matka všech lidí. On všechno tvoří Svou Sílou, aby zabezpečil život živých bytostí.

Bůh je Jednotný. Veškeré Množství Božských Duší mluví souhlasně — jako jedna Ústa.

Bůh neopustil svět, On je zde. On neustále dál tvoří — Svojí Vůlí. Nic neexistuje bez Něho!

On je podobný nekonečnému *Oceánu Živého Světla,* rozměrově nekonečnému Slunci[4].

Ten, kdo se dotkl tohoto *Světla*, — ten se dotkl Pravdy.

Dokonalost

Bůh je Dokonalý.

Ale Jeho Dokonalost vůbec není mrtvá nezměnitelnost. Naopak: Jeho Život spočívá v nepřetržitém rozvoji!

S každým, kdo dosáhl Jednoty se Stvořitelem, — vzrůstá Božské Vědomí!

Člověk může získat Božskou Dokonalost, poněvadž si to tak přeje Sám jeho Stvořitel!

Stát se dokonalým Člověkem — znamená stát se podobným Stvořiteli a splynout s Ním.

Světlo

Veliké *Prvotní Světlo* je jako Vzduch Svobody. Ten, kdo to *Světlo* vdechuje — ten zná Nekonečnost *Hlubin!*[5]

Světlo se slévá se *Světlem.*

A tma — přitahuje tmu… Ti, kdo náležejí tmě[6]— utíkají před *Světlem*… Temno je tam, kde je málo

---

[4] Tento Obraz se nazývá „Slunce Boha“.

[5] Hlubin mnohorozměrného prostoru. Nejvyšší a prvotní prostorovou dimenzí je Příbytek Stvořitele.

Obecně tyto dvě fráze popisují jednu z meditací na osvojení Příbytku Stvořitele.

[6] Jedná se o duchovní temnotu.

Světla. **Tma vládne tam, kde zapomněli na Božskou Lásku.**

Poznej tedy Sílu *Světla!*

Volba mezi tmou a *Světlem* záleží na tobě. Ale pochop, že ve skutečnosti existuje pouze *Světlo!* A tma je jen nepřítomnost *Světla.*

Přeměňuj se v Člověka Pravdy — a *Světlo* se ti otevře.

Najdi *Lásku*[7] ve svém srdci — a budeš přebývat ve *Světle!*

Světlo* se může stát tvým Domovem. Ale bude to možné uskutečnit až po tom, co se přeměníš v *Lásku.

Slunce vychází ráno a zapadá večer, ale pro znajícího Boha — *Slunce Boha* svítí vždy. Dokonce i v temnotě noci svítí Nehasnoucí *Slunce Boha* tomu, kdo Ho poznal!

Srdce

Duchovní srdce člověka je místo, kde se mohou setkat dva světy: pozemský a Vyšší.

Duchovní srdce člověka je brána k *Srdci Boha*[8] — Stvořiteli.

Jednotný *Plamen Lásky* může sjednotit duchovní srdce člověka a *Srdce Boha!*

Bůh hovoří s tím, kdo přebývá v srdečném tichu. Ale to není jen pouhé mlčení. Nepřítomnost zbytečných slov je jen první lekcí ticha. Ale opravdové ticho se poznává v prostoru uvnitř rozvinutého duchovního srdce, zaplněného *Láskou.*

---

[7] **Boha, Který je Láska.**

[8] **Boha — v aspektu Absolutna. Srdcem Absolutna je nazýváno Prvotní Vědomí, Stvořitel.**

… Když je duše ve zmatku, — stává se kalnou a těžkou.

Když v duši zavládne klid, — vyjasňuje se.

K dosažení čistoty a klidu duše je nutné mít čisté úmysly a myšlenky, stejně jako klid v mysli.

Naučit se klidu mysli je možné, pouze když ji odevzdáme k řízení duchovnímu srdci.

Duchovní srdce člověka se musí stát zjemnělým a ohromným jako Nebesa. Až pak se člověk může stát podobným Stvořiteli a projít skrz bránu do Jeho Domu.

Bůh vždy přichází na zavolání toho, kdo Ho miluje. Volej Ho takto:

Vládce světa! Moje srdce Patří Tobě!

Ty nás sytíš a hasíš žízeň po Tobě — Svými Dary Blaženosti!

Ty jsi Něžnost Lásky Otce i Matky pro toho, kdo Tě zná ve svém srdci! Avšak ti, Kdo Tě neznají, zůstávají sirotky, i když mají své rodiče…

Doušek vody pro žíznivého je jen samotné Tvé Jméno!

Vejdi do mého srdce, já ho očišťuji a rozšiřuji — pro Tebe!

Vdechuji Tě — jako Blažený Vzduch Svobody!

Mravnost

Na deskách duše musí být do kamene vytesána přikázání dobra!

Bohatý je pouze ten člověk, jehož jměním jsou dobré mravy a moudrost! Toto bohatství mu nemůže vzít zloděj, nemůže se vytratit ve stáří ani při smrti těla! Toto bohatství roste z konání dobra a zůstává s duší v netělesném světě.

Skromnost je jedna z nejlepších ozdob a ctností člověka!

Nestačí jen odpovídat dobrem na dobro. Konat dobro musíme vždy! Ale přitom je důležité naučit se chápat, co je dobré právě pro konkrétní duši.

Ten, kdo koná zlo, — přebývá ve tmě. Dokonce, i když je celá země zalita *Světlem,* nemůže uvidět *Světlo* ten, jehož myšlenky jsou plné zloby!

Znič v sobě emoce hněvu! Ten, kdo nenávidí, přináší destrukci jak druhým, tak i sobě!

Odstraňuj zlé myšlenky z mysli!

Straň se neřestných lidí!

Vyhýbej se lidem zla, ale nepociťuj k nim nevraživost. Soucit' s nimi, vždyť víš, jak těžké pro ně bude převážit misky osudu konáním dobra…

Nekonej činy, které nejsou v souladu s principem lásky! Pěstuj ve svém srdci květy lásky!

Nechovej se nešetrně ani k jedné bytosti! Všechny jsou zde z Vůle Boha! Každého Božího stvoření bychom si měli vážit!

Každý, kdo chce pomoci lidem získat mravnost, jim musí být sám příkladem!

Kdykoliv tě rozčilují slova společníka — narušuješ harmonii, včetně své vlastní.

Sám hledej a napravuj své nedostatky, aby tě druzí nemuseli kritizovat!

Nesnaž se sám lidi kritizovat! Bude pro tebe velice škodlivé, — pokud se staneš podrážděně kritizující osobou. Lepší je snažit se uvidět všechny vlastnosti každého člověka — a podporovat nejlepší z nich.

Osud

Ze spojení muže a ženy se rodí dítě. Ale to, jaké tělo každá duše získá, řídí Bůh.

Bůh posílá do každého nového těla zcela určitou duši. Její osud je konkrétní *příležitost,* předurčená vlastnostmi této duše a jejími skutky v minulých vtěleních.

Člověk může mnohé ve svém osudu změnit. Vždyť osud je záměr Boha, zformovaný jako to nejlepší pro duši — na základě její minulosti. Ale realitu svého osudu si vytváří člověk sám — každým současným dnem.

Kdy tedy, jestliže ne hned teď, je zapotřebí se rozhodnout, že je nutné se změnit? Až se na nebeské klenbě tvého života přiblíží západ slunce, nemusíš už stihnout vykonat to nejdůležitější!

Neutrácej čas naprázdno! Tento čas tvého života se už nikdy nebude opakovat! Každý okamžik života má svoje předurčení, a ten, kdo ho nesplní, opouští tělo jako dlužník! Tak si ve svém osudu hromadí dluhy nesplněných povinností…

To, co nazýváš neštěstím nebo štěstím ve svém osudu, jsou následky tvé minulosti.

Když něčí zlý čin neobdržel odplatu, a dobrý — odměnu, nemysli si, že je Bůh slepý! Každý sklidí plody svého jednání v předurčeném čase, Bůh nic neponechá bez povšimnutí!

Zlo se nedotkne toho, kdo je čistý duší nyní, a byl jí i v minulosti, a zároveň správně plní své poslání. Neštěstí od něho odstoupí a problémy nebudou pronásledovat takového usilovného poutníka, směřujícího ke *Světlu!*

Soud nad duší je posuzování jejího života Bohem, a vážení všech jejích činů na váhách Spravedl-

nosti dobra a zla. Tak se získává výsledek každého pobytu v těle na Zemi.

Před tváří Boha každý odpovídá sám za sebe.

Opuštění těla není smrt člověka nebo jiné bytosti, ale přechod k jinému životu, k jinému způsobu existence duše.

A existuje možnost prožít život na Zemi tak, aby tento přechod vedl k pokračování života — ve *Světle!*

Moudrost

Prvním krokem k moudrosti je přání poznávat.

Neřestné a ještě nevyvinuté duše jsou k vědomostem lhostejné. Ony žijí a umírají, aniž by se probudily k vědomému životu.

Vědomosti jsou při výchově duše k moudrosti nezbytné. Je prospěšné mít různorodé vědomosti.

Ale nebuď pyšný na to, že mnoho víš. Vždyť ty sám jsi vyrostl díky znalostem, kterých dosáhli druzí lidé. Připomeň si to! A tak tvoje současné znalosti nepatří jen tobě, ale všem! Dávej je lidem, a pomáhej jim tím!

Moudrost vzrůstá postupně.

Podle míry svého rozvoje se můžeš dotýkat stále hlubších vrstev vědomostí, používat je, a přitom projevovat stále větší moudrost.

Moudrost nedostáváme jako dar, ale získává se zkušeností poznávání a lásky.

Moudrost získává jen ten, kdo osvítil nashromážděné vědomosti láskou srdce. Poněvadž ne mysl, ale duchovní srdce je hlavní podstata člověka.

Lenost vede ke zničení životní síly člověka. Nicnedělání nepřináší Svobodu. Zahálka nedává radost duši, ale jen ji spoutává řetězy nudy. Tvá životní síla

může být vyplýtvána naprázdno, pokud nevíš, proč žiješ na Zemi…

Je zapotřebí se naučit rozlišovat, co je v životě nezbytné, a co zbytečné a škodlivé.

Svobody je možné dosáhnout pouze intenzivní prací! Musíte stále pokračovat v Božím díle: každý den pracovat a vytvářet překrásné věci. Skutky dobra pěstují moudrost!

A úspěch přichází k tomu, kdo koná v pravý čas.

Boží Vůle může být projevena prostřednictvím jakéhokoliv člověka. Ale znající Boha projevuje Vyšší Vůli zcela uvědoměle.

Řeč musí sloužit k tomu, aby říkala pravdu. Pronášení prázdných slov je porušení harmonie.

Řeč, naplněná klidem a nesoucí slova pravdy, — to je poznávací znamení moudrého.

Naslouchat je prospěšnější, nežli mluvit. Ten, kdo se naučil naslouchat, může získat schopnost slyšet Boha. Slyšící Boha dostává *klíče* k Jeho poznání.

Ten, kdo poznal Boha, může mluvit od Boha.

Umění slova může být veliké! Slova mohou nejen přinášet vědomosti, ale i pokládat posluchačům cestu ke *Světlu.*[9]

Závěr

Historie Egypta v sobě zahrnovala jak světlo Pravdy, tak i zvrácenosti v podobě černé magie.

Vždyť síla je pro neočištěnou duši neúnosným břemenem!

---

[9] **Jedná se o meditační praktiky.**

Od toho, kdo se doopravdy chce přiblížit k Bohu, poznat Ho, splynout s Ním, sloužit Mu, je vyžadována absolutní čistota duše, zahrnující nezištnost, lásku ke Stvořiteli a všem bytostem ve Stvoření, a také velkou odvahu a sebeovládání.

… V egyptských chrámech té doby se dlouho uchovávaly v čistotě nejvyšší techniky rozvoje vědomí, byly tam ochraňovány před překrucováním těchto vědomostí a před jejich používáním neřestnými lidmi k chamtivým a zlým cílům. Vyučováni proto byli jen vybraní, toho hodní lidé.

A pro všechny ostatní se tyto vědomosti předávaly v obřadech a symbolech — které pochopí rozumní lidé v budoucnosti.

Zde je příklad: zlatý límec na ramenou faraona. (Vždyť faraony v té době skutečně byli Božští Atlanťané, a Egypťané to věděli). Jednalo se o symbolické zobrazení jedné z vyšších meditací, při které je svět hmoty vnímán jako rozměrově ohromný límec, a *hlouběji* pod ním je nekonečné Duchovní Srdce, soupodstatné se *Srdcem Absolutna,* ze Kterého vychází do "projeveného" světa nejčistší a nejněžnější Božský Plamen Tvořivé Lásky Stvořitele.

… Ještě jednou zdůrazňuji, že je nutné velice pečlivě přistupovat k výběru lidí, hodných výuky vyšším praktickým technikám rozvoje vědomí!

Ale základy vědomostí o Bohu, o mravnosti, o smyslu života, by měl obdržet co možná největší počet lidí na Zemi. To jim pomůže se připravit k následnému přijetí Vyšších Vědomostí a *Zrození ve Světle!*

DODATEK-KOMENTÁŘ

Pythagoras:
Evoluce Absolutna a člověka v Něm

Kdo nepocítil Boha Živého — nežil ještě jako člověk! "Živí mrtví" — tak nazývali kněží v Egyptě ty, ve kterých se ještě neprobudilo uvědomění duše. Tito lidé zůstávali otroky hmoty, dokud jejich těla žila na Zemi.

Takoví jsou lidé i nyní…

A právě takový ochablý život, podobný dřímotě, vedou i po smrti těla…

Ale předurčením člověka je poznávání Boha, rozvíjení sebe-vědomí jako příprava ke Splynutí s Božským Vědomím — se Stvořitelem, Velikou Sílou všechno tvořící a všechno řídící ve všech částech vesmíru.

Vždyť Stvořitel stvořil život tady na Zemi — právě k tomu!

A člověka stvořil tak, aby byl schopen poznávat jiné — jemné — světy, a aby se poté, co se ještě dále zjemní a rozvine, mohl stát Částicí Prvotního.

Mnohorozměrný vesmír je podobný budově, která má mnoho poschodí.

Stejnou strukturu má i organizmus člověka.

A člověk je schopen se přemísťovat koncentrací sebe-vědomí v prostoru svého mnohorozměrného organizmu.

Když duše roste a uvědoměle se rozvíjí, využívá k poznávání tato "poschodí". A když už jsou vyšší jemností naplněny struktury člověka — pak je schopen pronikat a prosycovat sebou "budovu" a konat a

tvořit v jemnějších "patrech", a připravovat se tak na projevení svojí Božskosti.

Jinak řečeno, člověk může prozkoumávat podstatu mnohorozměrnosti nejprve v sobě samotném. A poté — poznávat Majestát a Krásu Jednotné Síly, Která je ve všem přítomná a všechno řídí.

Ano, člověk skutečně ve svém potenciálu obsahuje malou částici energií Absolutna. A on může růst — a vybírat si, jaký stav těch energií si pro sebe přeje. A může se uvědoměle — záměrně — přemísťovat po všech těchto "poschodích". A posléze může poznávat to Nejjemnější: Stvořitele — Prvotní Základ Všeho, žijící *pod vším* v hlubinách mnohorozměrného prostoru,

Tak se člověk rozvíjí jako duše a určuje si tím místo v konkrétním "patře".

Jak se to děje?

PŘITAŽLIVOST — to je zákon Evoluce. A ten umožňuje totožným vědomím splynutí.

A každá duše se ve svém přemísťování zabydluje buď ve *Světle,* nebo ve tmě či polotmě. Ten stav, ve kterém si ta duše přivykla žít, pak určuje její eónposchodí v mnohorozměrném Univerzu.

A pokud tě, člověče, zaplnily hrubé emoce, pak je to — jako by se průzračná nádoba naplnila těžkým, kalným stavem: duše ztěžkla, zhrubla a přitáhla se… k takovému "poschodí", kde je všechno naplněno právě takovým stavem vědomí.

Ale jestliže v duši září něžnost a láska — pak to tu duši přibližuje k Božským světům.

A člověk-duše si může vypěstovat návyk na život v určitém "patře". A ten člověk pak bude v tomto — jím zvoleném — jakémkoliv "patře" růst: od pekla až k Příbytku Stvořitele.

Tak je duši Stvořitelem dána možnost růstu v jakémkoliv z "pater".

Uvědom si, ó člověče, že příčinou Všudypřítomnosti a Všemohoucnosti Svatého Ducha a Stvořitele je to, že Oni jsou přítomni vždy a všude!

Bůh je zde — právě teď!

A On tu byl od věků a bude tu i věčně!

On je ve Svém nedozírném, nekonečném Stvoření všude: pod každým atomem je On — Nekonečný *Oceán Nejjemnějšího Vědomí-Světla!*

On je i tam, kde se teď nacházíš ty! Pod každým atomem tvého těla je Jeho Nesmírný Oceán vždy přítomný!

Ó člověče, poznej Jeho Vševědoucnost, Všemohoucnost a Všudypřítomnost!

Do Příbytku Stvořitele může být vpuštěn jedině ten, kdo se o toto Splynutí snažil celou duší a zdokonalil se do potřebné míry.

A *dveře* se nacházejí *uvnitř:* ve tvém duchovním srdci, zjemnělém a naplněném Láskou a *Světlem*. Tam se otevírá průchod, spojující svět člověka se světem Prvotním.

A tam, v Bezbřehém *Světle* Stvořitele můžeš pozorovat Jeho přítomnost a poznávat Ho. A poté s Ním splývat v Objetích Lásky. A posléze se dále přeměňovat ve Vyslance Stvořitele.

… Z *hlubiny* průzračné jemnosti jsou viditelná další "poschodí" prostoru.

Z nečistých, kalných, temných, hrubých stavů je jemnější neviditelné, nepocítitelné…

… A pouze člověku jsou při vtělení dávány všechny ty struktury organizmu, které umožňují poznat v sobě Vesmír! Duše, zrozená ve zvířecím těle, všechny ty stupně pro svůj rozvoj nemá.

A pokud už někdo dorostl do práva vtělit se jako člověk, neměl by se snažit žít zvířecím životem; připodobňovat se svou nerozumností a usilováním k chování, typickému pro nižší přírodu!

Elisabeth Haich:
O důležitosti duchovních vědomostí

S pokorou a velkou vděčností přijímám pozvání Atlanťana Tóta k spoluúčasti na této knize.

Já jsem byla také vtělena v Atlantidě, ale to vtělení nebylo významné: tehdy jsem ještě zdaleka nebyla připravena k přijetí vyšších vědomostí. Proto mám právo Se považovat pouze za bývalého atlanťana, ale ne Atlanťana…

***Zrození ve Světle* se Mi podařilo uskutečnit až později, když jsem se vtělila ve starověkém Egyptě. Tehdy jsem se stala dcerou skutečně Božského Atlanťana a egypťanky.**

Později jsem napsala Svoji biografii, kde jsem toto a několik následujících vtělení popsala, — v knize "Zasvěcení".

V posledním z těchto vtělení, které se událo v Evropě ve dvacátém století, jsem se věnovala hlásání vyšších vědomostí, existujících v Atlantidě, lidem současného světa. Snažila jsem se tyto vědomosti vysvětlovat prostým jazykem, aby byly srozumitelné mnoha lidem. Mluvila jsem, a v současnosti mluvím i nadále, o jejich univerzálnosti — jak pro všechny lidi na Zemi, tak i pro celý vesmír.

* * *

A teď bych chtěla nejprve povědět několik slov o dobru a zlu. Vždyť velice mnoho lidí považuje přítomnost zla ve světě za nespravedlnost, popírající samotný fakt Boží existence! Ale není to tak!

Volba mezi dobrem a zlem je přece osobní volbou každého člověka — kam bude jeho život směřovat. A tu volbu neprovádí jen jednou v životě, ale každodenně, v každém okamžiku.

Ať už uvědoměle nebo nevědomě, dělá konkrétní rozhodnutí člověk sám, a volí si směr, kterým se bude pohybovat: ke Stvořiteli — nebo od Něho. Ale Bůh přece nikoho k ničemu nenutí!

… Existence "projeveného" Stvoření je založena na mnohorozměrné vrstevnatosti struktury Absolutna. Stvoření se projevuje zhutněním části Sama Sebe.

V Absolutnu existuje to nejjemnější — Jednotné Prvotní Vědomí, Stvořitel, a také tam je to hutné — hmota, materie.

Avšak existence nějakého hmotného kamene v Absolutnu není nějaké zlo! Je to všehovšudy prvek materiální úrovně, stvořený Stvořitelem.

Hmotnost je přece také součástí Absolutna, představující Jeho nejnižší část. Ale tato hmotnost slouží jako nosič pro rozvíjející se Život ve Stvoření. V tom je poslání hmotného. A to je zásadně důležité!

Různá lidská špína také plní svoji roli ve všeobecném procesu Evoluce. Tím se teď ale nebudu hlouběji zabývat: o tom hodně psal Vladimir Antonov ve svých knihách.

Raději vám v této souvislosti povím něco jiného: lidská duše se svou hutností nesmí podobat hmotě! Avšak právě tohle se nyní děje se spoustou lidí, považujících se… pouze za materiální těla! A to vede

ke zhrubnutí jejich vědomí, k jejich evolučnímu úpadku, a — z evolučního hlediska — k odchodu na opačnou stranu od Boha!

* * *

Rostliny a zvířata mají určena místa na stupnici evoluce duší. Ale člověk by neměl vést rostlinný nebo zvířecí způsob života! Vždyť mu získané možnosti — díky konkrétnímu vtělení v lidském těle — umožňují osvojovat si mnohem vyšší úroveň života!

Každý, kdo při narození dostal lidské tělo, by se měl snažit, aby byl hodným toho nazývat se člověkem!

Právě lidské tělo je ta unikátní struktura, která umožňuje překlenout vývojovou vzdálenost, oddělující "obyčejného člověka" — a Boha.

Vždyť všechny vysoké stupně evoluce vědomí — až do Splynutí se Stvořitelem, je možné překonat pouze v lidském těle!

A poznat Boha a získat s Ním Splynutí v Jeho různých Projeveních je skutečně možné! Spousta Velikých prošla tuto Cestu a prokázala to Svými životy!

* * *

S růstem duše v procesu evoluce vzniká v každém člověku od určité etapy jeho vývoje potřeba zorientovat se v tom, čím je vlastně on jako člověk, v čem je smysl jeho života. "Kdo jsem? Kvůli čemu jsem tady? Co bych tady měl dělat?" — tyto otázky bezpodmínečně vyvstávají před dozrávající duší.

Pravdivé teoretické vědomosti o Bohu, člověku a smyslu našich životů na Zemi by mu měly pomoci se v tom vyznat. Přičemž, čím dříve — tím lépe. Ma-

teriály a vědomosti z této a dalších podobných knih by měly být zařazeny už do školních osnov!

A dále, až člověk dospěje, ať vlastním úsilím o duchovní zdokonalování dosáhne uvědomění si sama sebe (na rozdíl od prostého přijetí této pravdy rozumem) jako evolvující duše.

A také musí prozkoumat svoje charakterové vlastnosti a kvality — jako duše. A až pochopí, jaký je teď, v současnosti, může v průběhu toho, jak bude pokračovat v získávání odpovídajících duchovních vědomostí — zatoužit se změnit.

Vždyť závěrečným předurčením člověka je stát se Vyšším "Já", Jednotným "My", které splynulo s Jednotným Božským Vědomím!

Objasním: Bůh — v aspektu Stvořitele — je zároveň Jednotou i Množstvím (Jednotný i Množný). On je Vzájemně slitý Souhrn Všech, Kteří Ho dosáhli, existujících nyní v jednotném Příbytku — prvotní nejjemnější vrstvě mnohorozměrného prostoru.

… Tato cesta přeměny sama sebe je dlouhá. Zahrnuje poznání zákonů mravní čistoty a poté jejich "prorůstání" do života duše, otevření a další rozvíjení duchovního srdce, "přestěhování" se do něho, ovládnutí kontroly svých stavů vědomí a mnohé další.

Duše, která se na této Cestě přeměnila v ohromné duchovní srdce, bude ve svém životě pokračovat pod přímým Božským Vedením.

Po určité době pro úspěšně se rozvíjejícího člověka přichází čas znovusjednocení s energií kundalíní. Prostřednictvím toho může sjednotit to nejlepší, co nashromáždil ve svých minulých životech, s tou částí vědomí, která byla vtělena a spojena s jeho současným tělem.

V proudu *Vědomí-Světla,* protékajícího skrz tělo při práci s kundalíní, může uvidět jak svoji minulost, tak i budoucnost, tj. úkoly, které bude muset duše řešit a možné situace, které jsou nezbytné pro jejich vyřešení.

Zkušenost "probuzení", "rozbalení" a provedení kundalíní skrz svoje tělo je velmi významná etapa na Cestě duchovního praktikanta, protože mu umožní poprvé velice živě zažít Splynutí s vlastní Átmickou energií. To mu poskytne poznání vzorového — v úrovni zjemnělosti — stavu (etalonu), ve kterém by se měl naučit žít. Vždyť to je zjemnělost, vlastní Stvořiteli.

Ale od poznání uvedeného projevení Átmanu — do Splynutí s Prvotním ještě zbývá projít ohromnou část Cesty. Postupovat dále mu umožní neuhasínající usilování ke Splynutí v Lásce s Ním — svým Hlavním Milovaným, a také speciální meditační techniky, zajišťující další rozvoj vědomí a a učící sjednocení a splynutí vědomí.

Uvedenou etapu práce na sobě není možné považovat za ukončenou, dokud se uvědomění si Jednoty s Prvotním nestane přirozeným stavem. A poté se otevírají perspektivy osvojení dalších etap zdokonalování.

* * *

V indické tradici existuje výraz "parampara" — což znamená nepřetržitou následnost bezprostředního předávání vědomostí od vtělených Učitelů — vtěleným žákům konkrétní duchovní školy.

Ale přímé předávání vědomostí od nevtělených nebo vtělených Božských Učitelů — Jejich duchovním dětem, Jejich následovníkům, se dělo a bude se

dít vždy. Znovu a znovu se rodí k životu Jednotné Učení Boha v té době, kdy aktuální duše dorůstá ve svém vývoji do Splynutí se Stvořitelem — a poté od Něho lidem přináší vědění o Bohu a Cestě k Němu, To, co teď dělá Vladimir Antonov, je právě takové znovuzrození a odhalení Jednotného Učení Boha současným lidem.

Vladimir Antonov — články a komentáře

O józe

Slovo *Jóga* označuje *Splynutí individuálního vědomí (duše) s Prvotním Vědomím* (synonyma: Stvořitel, Bůh Otec, Adibuddha, Tao, Alláh, Íšvara, Svarog a další názvy v různých lidských jazycích).

Cesta k tomuto Nejvyššímu Cíli, a také konkrétní stupně a varianty postupu po této Cestě se také nazývají slovem *jóga.*

Tento termín je identický s latinským slovem *religie.*

Rozlišují se jmenovitě následující stupně a směry jógy:

— džňánajóga — jóga moudrosti — studium podstaty bytí a teorie duchovního růstu;

— karma-jóga — jóga správného jednání — zasvěcení svojí činnosti Bohu, Evoluci Vesmírného Vědomí, probíhající jmenovitě v individuálních duších vtělených lidí; zištný motiv činnosti při tom musí být vyloučen;

— džalajóga — praxe eticky, biochemicky a bioenergeticky optimálního stravování; tohle je důležité, poněvadž, za prvé, musíme mít zdravé tělo kvůli

úspěšnému duchovnímu růstu, za druhé, jídlo je pro organizmus základním dodavatelem těch energií, ze kterých v procesu sublimace jídla v těle dochází k růstu vědomí, přičemž nemá cenu pěstovat vědomí z hrubých energií, které nás vzdalují od Prvotního Vědomí, ale z jemných; používání alkoholu, nikotinu a jiných psychedelik, škodících zdraví těla i vědomí, je nepřípustné;

— agnijóga — Učení, dané lidem Božskými Učiteli prostřednictvím Jeleny Rerichové; jež je mocnou výzvou k duchovnímu hledání a duchovnímu zdokonalování, k hledání vedení ze strany Božských Učitelů — Vyšších Duchovních Hierarchů, ke Splynutí s Prvotním Vědomím; ale konkrétní metodologii dosažení těchto duchovních úspěchů Jelena Rerichová nepopsala, poněvadž ona sama se tím nezabývala;

— bhaktijóga — souhrn metod vytváření v sobě emocionální lásky ke Stvořiteli, včetně obřadních forem Jeho uctívání, ačkoliv je třeba chápat, že realizace úkolů bhaktijógy není možná bez, za prvé, rozvinutí v sobě "orgánu" emocionální lásky — duchovního srdce; za druhé, aby byl člověk schopný si zamilovat Stvořitele, musí se nejprve naučit milovat Jeho Stvoření;

— krijajóga — cesta etického a energetického očištění (*krija* znamená očištění) a "smývání" ze sebe — prostřednictvím meditačních technik — všeho, co není Vyšší, všeho toho, co zakrývá Vyšší Hlubinnou Božskou Podstatu člověka (jeho Átman neboli Vyšší "Já"); termín krijajóga byl zaveden Velikým Božským Bábadžím, krijajógu dále šířil Mahášáj, Juktéšvár, Jogánánda, a nyní to děláme my; zdůrazňujeme, že úplnou realizaci programů bhaktijógy a krijajógy v současnosti hlásá také Avatár naší doby Satja Sáí;

— lajajóga je fakticky to samé, co krijajóga; laja — znamená *rozplynutí:* rozplynutí individuálního "já", individuálního vědomí — ve všeobecném "Já" Stvořitele a Absolutna; důraz se klade na rozvoj sama sebe jako duchovního srdce, na očišťování těla, mysli, a vědomí, na pociťování Harmonie, Lásky, Zjemnělosti a Nekonečnosti okolního Božského Vědomí, vnímání Vedení z Jeho strany a posléze zmizení *sama sebe* ve Splynutí s ním; při tom je nižší "já" nahrazeno Vyšším "Já".

Takže, na duchovní Cestě jsou aktuální tři linie vývoje každého člověka: intelektuální, etická a psychoenergetická.

Posledně jmenovanou ještě můžeme dále rozdělit na tři základní stupně:

— hathajóga — přípravný stupeň, zahrnující počáteční metody ozdravění těla, výuky koncentrace vnímání a přípravy energostruktur těla k osvojení následných velkých etap práce;

— rádžajóga, jejíž techniky vedou k úplnému očištění systému čaker a základních meridiánů, a také k získání čistoty a harmonie v hranicích svého energetického "kokonu", obklopujícího tělo praktikanta;

— buddhijóga — systém stupňů meditačního zdokonalování už za hranicemi vlastního těla a "kokonu", umožňující získat úplné dosažení Nejvyššího Cíle: poznání Boha ve všech Jeho Projeveních a Splynutí s Ním.

* * *

Všichni lidé se vzájemně odlišují ve dvou následujících kritériích:

a) psychogenetický věk duše — úplný věk duše v řadě lidských vtělení, a

b) ontogenetický věk — věk v daném vtělení, na kterém ve značné míře závisí především stupeň schopnosti adekvátního intelektuálního zpracování vstupní informace.

V závislosti na tom, si každý, kdo má v úmyslu vydat se duchovní Cestou, může pro sebe v daném čase zvolit adekvátní metody zdokonalování.

A začít práci na své pychoenergetické přeměně je vhodné jen pro ty, kdo si v patřičné míře osvojili intelektuální a etickou součást duchovní Cesty. Zejména musím zdůraznit, že je nepřípustné se pokoušet osvojovat si techniky hathajógy, a tím spíš rádžajógy pro ty, kdo úplně nepřešli na eticky korigované stravování, tj. Vylučující "zabíjené" potraviny (jídla z masa a ryb). V opačném případě dojde ke zhrubnutí vědomí, což nevede k Prvotnímu Vědomí, ale na protikladnou stranu od Něho.

O výběru adekvátních metod duchovního zdokonalování mluvil Krišna prostřednictvím Bhagavadgíty [5,8] takto:

12:8. Zaměř svoje myšlenky na Mne, ponoř se jako vědomí do Mne — a skutečně pak budeš žít ve Mně.

12:9. Ale jestliže nejsi schopen svoji mysl pevně soustředit na Mne, — pokoušej se dosáhnout Mne cvičeními jógy…

12:10. Jestliže nejsi schopen ani trvalých cvičení — soustřeď se na sloužení Mně, a vykonávej jen ty činnosti, které jsou potřebné Mně, — a dosáhneš Dokonalosti.

12:11. Ale, jestliže nejsi schopen ani toho, zaměř se ke Splynutí se Mnou, zříkaje se vlastního zisku ve své činnosti; kroť se takovýmto způsobem.

* * *

Na závěr si vyznačíme základní milníky vyšších stupňů jógy — rádžajógy a buddhijógy. Přičemž budeme věnovat pozornost tomu, že to, co už bylo řečeno, je v úplném souladu s tím, čemu učil a učí Atlanťan Tót, Pythagoras, Krišna, Ježíš Kristus, Bábadží, Satja Sái a všichni ostatní Božští Učitelé [5].

Základní milníky rádžajógy

1. Ovládnutí relaxace těla, mysli a vědomí.

2. Psychofyzická cvičení, pokládající základy správného rozvoje emoční sféry.

3. Očištění čaker a jejich rozvoj. Přičemž by měla být přednostně očištěna, "otevřena" a rozvíjena čakra anáhata — počáteční schránka duchovního srdce.

4. Práce na očištění a rozvoji základních meridiánů (střední meridián, sušumna, vadžriní, čitriní, přední meridián, "mikrokosmická orbita"), a také stěny mezi sušumnou a středním meridiánem.

5. Očištění energetického "kokonu", obklopujícího tělo.

6. Zjemnění vědomí, konkrétně metodami působení umění.

7. Na celém tomto společném základě napomáhá psychická autoregulace praktické realizaci etických principů, které nám Bůh předkládá.

Základní milníky buddhijógy

Poznámka: **Práce se provádějí ve vhodné přírodní krajině, včetně *míst síly.***

1. Rozšíření duchovního srdce. Vyvinutí *rukou* duchovního srdce.

2. Zkušenost Splynutí se Svatými Duchy v meditaci "Pranáva".

3. Osvojení si stavu "ne-já" v Božských prostorových dimenzích (Nirodhi).

4. Osvojení hésychie — vnitřního ticha.

5. Zpevnění "silového bloku" organizmu (formování "hárá" — jednotného bloku čaker spodního dantianu, techniky jeho dalšího rozvoje).

6. Meditace typu "Vulkán", seznámení s *Božským Ohněm,* očišťující "prožehnutí" Jím svého těla.

7. Seznámení s Projevy Svatých Duchů v podobě Mahádublů. Komunikace a Splynutí s Nimi.

8. Práce na "rozbalení" kundalíní.

9. Budování Dharmakáj.

10. Praktický výzkum stavby Absolutna. Meditace "NAM".

11. Vlastní Mahádubly.

12. Meditace typu "Stěna", "Pyramida" a "Chrám".

13. Práce se "segmenty".

14. Osvojení Paramátmanu.

15. Rozvinutí schopnosti nejen vcházet do Splynutí s Prvotním Vědomím v Jeho Příbytku, ale i vycházet z Něho do Stvoření na pomoc vtěleným bytostem.

16. Závěrečné propracování hmoty těla *Božským Ohněm.*

* * *

Toto je námi položená, důkladně prozkoumaná a prověřená Cesta pod bezprostředním Božím vedením, kterou Bůh nazývá Božskou Cestou Duchovního Srdce nebo Přímou Cestou.

Po ní je možné jít ještě i dál…

Víra a vědění

Základem víry je důvěra v to, o čem jsme slyšeli nebo jsme si přečetli. To se vztahuje zejména na náboženskou tématiku, kterou teď také posuzujeme.

Ale vědění se získává především vlastní praktickou zkušeností.

Existuje mnoho různých druhů náboženské víry.

Ale náboženské vědění je jedno a jednotné, ačkoliv objektivně existují různé úrovně hloubky tohoto vědění, a také jsou možné chyby jednotlivých hledačů.

Právě osobní poznání sama sebe a Boha umožňuje intelektově vyvinutému člověku získat vysoké a ty nejvyšší duchovní úspěchy.

* * *

Ale víra je také také na raných etapách duchovního formování mnohým lidem potřebná, poněvadž vytváří základ snažení o poznání.

Nejtypičtější sociálně zavedenou formou, napomáhající získání a upevnění víry, je chrámová obřadnost. Náboženské obřady samy mohou být více či méně efektivní. Některé z nich mohou napomáhat přímému pociťování Boží přítomnosti. Avšak jiné bychom mohli nazvat zločinnými — konkrétně ty, které

jsou spojeny s krvavými "obětmi" nebo jsou zaměřeny na působení zla druhým lidem (obřady "černé magie").

Měli bychom také mít na zřeteli, že se věřícím na podkladě obřadnosti předkládá určitá ideologie, vlastní tomu konkrétnímu náboženskému sdružení: od kázání skutečného Božího Učení — až k nenávisti k lidem, zaobalené do náboženské formy.

Ale — i ve vztahu k těm nejlepším obřadům — si člověk od určité chvíle svého vývoje najednou dokáže uvědomit, že Bůh přece nikdy neučil lidi obřadnosti! Vždyť si přece ty obřady navymýšleli sami lidé, a pak je předávali svým potomkům!

A navíc, Bůh od nás přece žádné obřady nepotřebuje! Bůh od nás chce něco úplně jiného: abychom se sami zdokonalovali (jako duše)! A "chléb vezdejší", o kterém mluvil Ježíš, když nás vyzýval, abychom o něj prosili u Boha Otce, — to vůbec není jídlo pro naše těla, ale vyšší duchovní vědomosti, naše duchovní vedení ze strany Stvořitele!

* * *

Ať se každý rozumný člověk zamyslí nad tím: co ode mě Bůh chce?, jakého by mě On rád viděl?

Ježíš řekl: *Buďte dokonalí, jako je dokonalý váš Otec Nebeský!* (Mt 5:48).

A ještě: *Já jsem poznal Otce* (J 17:25). *Tak, jako zná Otec Mne, i Já znám Otce* (J 10:15). *Já a Otec jsme Jedno* (J 10:30). A: *Naučte se (tomu) u Mne!* (Mt 11:29).

Ale — v čem je tedy Dokonalost Stvořitele?

Abychom se v tom dokázali vyznat, musíme především pochopit, že Bůh Otec vůbec není stařeček, vozící se na obláčku, jak Ho někdy zobra-

zují. Ale On je nekonečně rozlehlý Oceán mezně zjemnělého Vědomí, přebývajícího v mnohorozměrné hlubině Univerza.

On je také absolutní Láska, Moudrost a Síla.

Právě tomuhle všemu se také musíme učit! A musíme Ho prosit o pomoc konkrétně v tomto učení!

* * *

Začínat takové učení u Boha bychom měli studiem Jím navržených etických principů a uvedením se do úplného souladu s nimi.

Také je důležité, abychom se — přiměřeně k našim schopnostem v této etapě duchovního vzestupu — vyznali v tom, co je to Bůh, co je člověk, jaký je smysl života člověka na Zemi a jaké jsou principy jeho realizace.

Následně po tom už můžete použít techniky pro očištění svého těla a jeho hlavních energostruktur od energetických znečištění, a také začít s tréninky na "otevření" a další rozvoj duchovního srdce. Konkrétně posledně jmenované umožňuje důstojným duchovním praktikantům splnit výše uvedená přikázání Ježíše Krista.

Miluj Hospodina, Boha svého!… Miluj bližního svého!…

"… Miluj Hospodina, Boha svého, celým svým srdcem, celou svou duší, celou svou myslí a celou svou sílou"(Dt 6:4), "… Miluj bližního svého, jako sama sebe…"(Lev 19:18) — to jsou dva výroky z Bible, pronesené kdysi starými židovskými proroky a zopakované Ježíšem Kristem jako nejdůležitější přikázání,

která v těch dávných časech dal Bůh Židům (Mt 22:37-39; M 12:30-31; L 10:27).

Avšak, jak malý počet lidí je dnes schopný…, nejen je plnit, ale dokonce jen jednoduše pochopit, o co se tu jedná!

… Právě jsem si teď vzpomněl, jak jsem jednou oslovil jednoho v podstatě dobrého chlapce, který zjevně projevoval rozvíjející se v něm lásku k přírodě…

… A láska k přírodě — ta je velice důležitá na Cestě duchovního vývoje! Vždyť bez rozvinuté lásky ke Stvoření není možné si zamilovat Stvořitele a stavem své duše se s Ním sblížit! Všechny ostatní varianty "lásky k Bohu" budou jen sebeobelháváním nebo podvodem! A Stvořitel ani neuznává “lásku” k Němu od toho člověka, který nemiluje to, co On stvořil!

… Já jsem tehdy tomu mladíkovi navrhl, aby se seznámil s našimi materiály z ekopsychologie — vědeckého směru, který umožňuje významně pokročit v seberealizaci těch dvou základních Božích přikázání, která jsou výše uvedena.

Ale mladík odpověděl: děkuji, ale ne: já mám Bibli!…

… Rozumný člověk studuje Boží přikázání a vynakládá úsilí, aby se přeměnil v souladu s nimi. Nerozumný — … jen uctívá knihy, ve kterých jsou tato přikázání zapsána…

Rozumný člověk pod pojmem lásky k Bohu chápe zejména plnění Jeho Pokynů na zduchovnění sama sebe a a usilování o sblížení s Ním — Nejvyšším Milovaným! — prostřednictvím Jeho poznání a Splynutí s Ním v Objetích Lásky! Ale nerozumný… ten jen u Něho žebrá, a když "zapadne" do

nějaké sekty, začne nenávidět všechny ty, kteří nepřemýšlejí a nemluví úplně tak, jak je zvykem myslet a mluvit v té sektě…

… Maličký nerozumný človíček ještě není schopný pochopit svým rozumem gigantičnost mnohorozměrného vesmíru: on zatím přemýšlí v nesrovnatelně menších měřítcích. Slova a myšlenky o Bohu, který je pro něj neviditelný, ho děsí. A tak začíná fantazírovat a představuje si různé obrazy "bohů" a dalších "nadpozemských" sil: zlých, škodících, trestajících, ale také dobrých "našich ochráncích"… Tak se vytvářejí "pohanské", tj. "folklórní", "lidové", primitivní varianty víry…

Ale rozumný člověk, seznámený s nekonečností vesmíru, ví, že jeho Stvořitel není neviditelný létající stařeček nebo podobná bytost, ale Živý Oceán Nejjemnějšího Vědomí, existující v prvotní hlubině mnohorozměrnosti a nacházející se v procesu Svého nepřetržitého rozvoje. On je Jednotný nejen pro všechny lidi, Jím vtělené na Zem, ale i pro všechny formy vtěleného i nevtěleného života v celém kosmickém prostoru. A zákony a principy bytí, které nabízí všem lidem, jsou stejné pro všechny, jednotné.

A mimochodem, žádné "temné síly" se nemohou svou mocí srovnávat s Ním — Všemohoucím!

Ano, jistě, boj mezi "světlem a tmou" skutečně probíhá nebo může probíhat: za prvé, uvnitř nás samotných (je to náš boj se svými neřestmi), za druhé, a také zevně, ale pod Jeho úplnou kontrolou a v náš prospěch (jsou to lekce s účastí skutečných zlých vtělených nebo nevtělených bytostí, které nám dává On — náš nejvyšší Učitel).

Proto, abychom v tomto boji nejen vytrvali, ale ještě se i rozvíjeli, nám Stvořitel dal Své Jednotné

Učení, působící v celém vesmíru. On toto Učení nejednou sděloval lidem na Zemi v různých epochách rozvoje lidstva v těch či oněch kulturně-historických uspořádáních — a proto s různými důrazy. Zájemci se mohou seznámit s tímto Učením, které jsme soustředili v knize [5] a dalších knihách a přednáškách.

Avšak lidé také vytvářeli sektářská náboženská sdružení, jejichž koncepce tvořily buď naprosté fantastické absurdity, nebo různé varianty odklonu od Jednotného Učení Boha, včetně jeho úmyslného nebo neúmyslného překroucení. Takovým příkladem jsou "satanistické" sekty, kde adepti věří v ochranu nevtělených sil zla a naprosto vědomě se jim snaží sloužit, a ty sekty, kde existuje víra v "národní bohy", a pochopitelně i všechna ta společenství, kde dominuje falešná obřadnost, a vůbec ne výuka Učení Boha a osvojení si metod přeměny sama sebe v souladu s tímto Učením. Známé jsou také sekty, ve kterých se hlavními pilíři víry staly teror k jinověrcům a propagace drog a sebevražd…

Od rozumných lidí se dá čekat, že se v tom všem dokážou zorientovat. Zejména, že budou chápat absurditu nekonečného čtení modliteb a provádění různých "náboženských" tělesných pohybů. Mimochodem, Bůh přece lidi nikdy ničemu takovému neučil! On od nás potřebuje něco úplně jiného: snažení o Dokonalost — mám na mysli přikázání Ježíše Krista *Buďte dokonalí, jako je dokonalý váš Otec Nebeský!* (Mt 5:48).

On je v tom, abychom dosáhli duchovní Dokonalosti bezprostředně zainteresován. Vždyť se ti lidé, kteří dosahují úrovně rozvoje Lásky, Moudrosti a Síly souměřitelné s Ním, a také potřebné úrovně zjemnělosti vědomí, vlévají do Něho a obohacují Ho sami

sebou.[10] K čemu by při tom byly modlitby[11] a tělesné cviky? Vždyť se jejich používáním lidé vůbec nestávají lepšími!

K dosažení Dokonalosti pomůže něco úplně jiného: rozvinutí sama sebe podle právě vyjmenovaných čtyř parametrů! Právě to bude opravdovým zúčastňováním se náboženství! A vůbec ne to, co si velice mnoho lidí myslí!

Téma metodologie duchovního zdokonalování jsme velice podrobně probírali v mnoha publikacích a filmech (viz seznam na konci knihy). Konkrétně jsme jako první provedli tématickou analýzu Učení Ježíše Krista (včetně včlenění materiálů apokryfických Evangelií) [5]. Proto se teď nebudeme podrobně zabývat vyjmenováním mnoha dalších hodnotných přikázání, které nám zanechal Ježíš Kristus, abychom pokročili k Dokonalosti. Ale má význam si pohovořit na téma analýzy těch dvou Božích přikázání, kterými jsme začali toto pojednání.

Takže, jak bychom si mohli skutečně zamilovat Stvořitele celým srdcem, celou duší a ze všech svých sil? A jak se můžeme naučit milovat druhé lidi právě tak, jako sebe?

* * *

A co to vůbec *srdce* je, v kontextu duchovní tématiky?

---

[10] Tomuto tématu věnoval Svoje Evangelium osobní Učedník Ježíše Krista – Apoštol Filip; o to samém mluví i další Božští Učitelé – Představitelé Stvořitele [5].

[11] Překrásná modlitba-meditace "Otče náš", darovaná Ježíšem Kristem, tak jako i vysoce efektivní pravoslavná modlitba-meditace "Králi Nebeský" – to jsou jmenovitě meditace, zahalené do modlitební formy, na kterou jsou lidé zvyklí.

Někdo se přece, když uslyší termín *duchovní srdce,* může pokusit ho hledat v srdci fyzickém.

A druzí lidé zase fantazírují, že pokud se fyzické srdce nachází nalevo, pak duchovní srdce musí být symetricky napravo.

Další ani pod pojmem srdce vůbec nechápou nějakou strukturu, ale souhrn všech lidských emocí. A žít "podle srdce", "žít srdcem" — to znamená prostě jen žít, a nepokoušet se přitom kontrolovat a regulovat rozumem a vůlí svoje emoce sexuálních vášní, žárlivosti, chamtivosti, nenávisti atd. Toto chápání se projevilo v literární "klasice" "sovětského" historického období v naší zemi; právě takhle byly vychovávány generace školáků, kteří se tomu učili… A právě tak smýšlí většina dospělých obyvatel naší země v současnosti i nadále…

Ale duchovní srdce je naprosto skutečná bioenergetická struktura, kterou má každý člověk (jakož i všechny vysoce vyvinuté druhy zvířat: savci a ptáci) — minimálně v zárodku, schopném vývoje. Ten se ve svém počátku nachází v čakře anáhatě, tj. v hrudním koši — tam, kde se nacházejí plíce. Právě v této čakře[12] se duchovní srdce může začít rozvíjet — a poté z ní růst za hranice materiálního těla. Duchovní srdce je na duchovní Cestě principiálně důležité proto, že se v něm rodí emoce srdečné lásky; zatímco jiné emoční stavy jsou generovány v dalších čakrách.

Ale, aby k tomu docházelo, musejí být vytvořeny vhodné podmínky. K *přirozenému* růstu duchovního srdce dochází v těch situacích, které nás vybízejí k prožívání živých emocí lásky — lásky k milovanému člověku na základě sexuálního vztahu, také i lásky k dětem, k roztomilým zvířatům, k něžné kráse přírody

---

[12] O čakrách viz podrobně v [6].

nebo odpovídajících uměleckých děl různých uměleckých žánrů atd. Právě tohle všechno je nesmírně důležité pro náš duchovní rozvoj!

Existující také *speciální techniky* pro urychlení růstu duchovního srdce. To jsou především psychofyzická cvičení, a potom odpovídající meditace na zvláštních *místech síly,* a dále pak přímý kontakt s Představiteli Stvořitele — Svatými Duchy — a bezprostřední učednictví u Nich, včetně slaďování a Splynutí s Nimi [6,7]. Ve výsledku se člověk po několika měsících nebo letech vykonávání takového duchovního úsilí mění v ohromné a do Božské úrovně zjemnělé duchovní srdce, rozměrově nekonečně převyšující jeho materiální tělo.

Pouze až po tom, co se stane takovým ohromným a zjemnělým Vědomím (Duší), skládajícím se především z duchovního srdce, rozvinutého do takové úrovně, začíná být schopen snadného vzájemného kontaktu se Svatými Duchy a se Stvořitelem v Jeho Příbytku. Posléze dochází ke Splynutí se Stvořitelem. Další působení ve Stvoření při pomáhání vtěleným bytostem už On uskutečňuje ze stavu Soupodstatnosti se Stvořitelem.

Příslušné metody rozvíjení duchovního srdce jsme podrobně popsali a ukázali v našich filmech. Ale, což je obzvlášť nutné vzít v úvahu, je to, že úspěchu nemůže být dosaženo bez intelektuální korekce své emoční sféry a chování. Pro to, abychom v sobě zničili předchozí falešné šablony reakcí, musíme se znovu a znovu vracet ke studiu odpovídajících doporučení Boha, a také používat metodu pokání [6]. Pokud to nebudeme dělat, nedokážeme vydržet ty zkušební testy, které každému z jdoucích

po duchovní Cestě předkládají naši Božští Učitelé — Svatí Duchové.

… Každý z nás by také měl pochopit, že nejsme materiálními těly. My jsme vědomí (duše). Jsme jen na čas Bohem vtěleni do materiálních těl — kvůli našemu dalšímu rozvoji. Ale naplno pocítit to, že nejsme totožni se svými těly nemůžeme, dokud se nestaneme dostatečně velkými a správně rozvinutými vědomími.

… Existuje velice rozšířená chyba, vlastní mnohým ezoterikům, zvláště těm, kdo se pokoušejí o osobní rozvoj prostřednictvím východních bojových umění. Je to kladení důrazu na spodní dantian (hárá): komplex tří spodních čaker. V takové případě začíná vzrůstat silový aspekt vědomí, ale bez lásky a zjemnělosti (posledně jmenované kvality takoví lidé mají jenom v dobrých kinofilmech, ale ne ve skutečnosti).[13]

Síla vědomí je potřebná, ale silový aspekt je správné rozvíjet až následně po aspektu lásky, a ne před ním. Jinak bude velice těžké vyhnout se vzrůstání etických neřestí v sobě a zhrubnutí vědomí, což nevede k Příbytku Stvořitele, ale do "tmy vnější" (slovy Ježíše Krista), tj. do pekla.

Silový aspekt správně rozvíjené duše je neotřesitelná síla lásky, zaměřená ke Stvořiteli. Tato síla umožňuje odhazovat všechny připoutanosti k "pozemskému", překonávat všechny vnější překážky na Cestě k svému Nejvyššímu Cíli, a tak efektivně uskutečňovat svoje sloužení Bohu, projevující se v sloužení lidem.

---

[13] To samé se děje, pokud na sobě zkoušíme falešná schémata rozmístění čaker, tj. když je čakra anáhata nakreslena v oblasti žaludku, kde se ve skutečnosti nachází čakra manipúra – součást spodního dantianu.

* * *

Podívejme se na téma sloužení Bohu poněkud podrobněji. Už jsme mluvili o tom, že Univerzální Vědomí se neustále vyvíjí. V tom spočívá Jeho život. Na tomto vývoji je zainteresováno. Kvůli tomu také zahrnulo do procesu evolučního vývoje nás: duše, Jím vtělované do materiálních těl. A proto, čím intenzivněji probíhá pozitivní rozvoj vtělených lidí, tím je tento proces pro Něho příznivější. A to znamená, že nejvyšší formou sloužení Bohu je efektivní pomoc lidem v jejich duchovním zdokonalování.

Pro duchovně postupujícího člověka je velice důležité naučit se žít tak, aby se pociťoval součástí Jednotného Evolučního Proudu Univerzálního Vědomí.

Konkrétně, to se nerozvíjím já, ale rozvíjí se *jednotné my:* veškerý celistvý souhrn duší, jdoucích ke Stvořiteli. Vzniká ve mně pocit sounáležitosti s nimi se všemi — a později také i s Cílem, ke Kterému jdeme. Tímto způsobem mohu dosáhnout odstranění svého předchozího egocentrického "já", a také úplné upřímné nezištnosti v pomoci druhým jdoucím.

Také už mě nemůže napadnout ani prchavá myšlenka na to, že mě někdo předhání, že něčím nade mě vyniká, — a že ho proto musím zastavit a nepustit před sebe… Naopak: jestliže se v jednotném Proudu pohybuje někdo rychleji než já, — pomáhám mu pohybovat se ještě rychleji!

Brát něco někomu druhému — na to není možné si ani pomyslet: vždyť já a my jsme splynuli, my — to jsem i já…

Tímto způsobem vznikající soupodstatnost duší, které splynuly v jednotném Proudu je právě zachyce-

na ve druhém z biblických přikázání, které jsme posuzovali.

To nejdůležitější v našich životech

Co je z objektivního hlediska tím prvořadým a nejdůležitějším v našem životě? Je to — z filozofického úhlu pohledu — pochopení smyslu svého života a způsobů jeho správné realizace. Vždyť bez znalosti tohoto základního aspektu našeho bytí si člověk nemůže vytvořit správný světový názor, a v souladu s ním si strategicky rozplánovat svůj život! A dokonce i správná volba při konání každého konkrétního eticky významného skutku — ta je přece také závislá na chápání struktury Univerza, příčiny naší existence v Něm a úkolů pro každého z nás — jak z hlediska osobního rozvoje, tak i z hlediska svojí role ve společnosti.

Pokud by všichni lidé měli takové znalosti — oč harmoničtější by byla jejich existence, jak v osobních, tak i v sociálních vztazích! Rázem by se prudce snížil počet jakýchkoliv zištných a agresivních činů, podléhání narkomaniím, radikálně by se zlepšil i zdravotní stav spousty lidí! A také by se změnily osudy celých národů a zemí: vždyť tyto osudy také závisí na vztahu Stvořitele k mravnosti obyvatelstva celých oblastí naší planety!

Mohli bychom očekávat, že uspokojivá objasnění těchto témat existují ve všech vzniklých masových náboženských hnutích. Ale ve skutečnosti tomu tak není. Ačkoliv náboženské představy jsou bez těchto základních znalostí odsouzeny k tomu, že nebudou dostatečné nebo budou dokonce lživé!

A jakou pomoc mohou najít adepti takových konfesí u svých "pastýřů"? Nedostávají se ti lidé jen

do "pastí" chamtivě prolhaných nebo prostě jen intelektově neschopných "učitelů"?

Každý se teď sám může zamyslet: a mají ti vůdcové toho náboženského společenství, ke kterému se řadím, tyto znalosti? A velice mnozí hned mohou uvidět, že se dostali pouze do sekty, tj. do náboženského společenství, jehož názory se oddělily a odvrátily od pravdy…

V takových sektách můžeme na otázku, kterou teď posuzujeme, uslyšet různé absurdní odpovědi.

Například nám tam mohou velmi autoritativním hlasem sdělit, že nás Bůh přece rozsoudí podle našich činů: někoho — do ráje, někoho — do pekla. Ale zamysleme se: jaký by mělo smysl pro našeho Stvořitele rozjíždět takovou velkolepou dřinu se stvořením materiálního světa a nás všech — kvůli tak hloupému cíli? K čemu by Mu to bylo?

Nebo se můžeme dozvědět, že nám, lidem nepřísluší znát to, co může znát jen Bůh…

Nebo byl také v literatuře zveřejněn názor, že prý Stvořiteli začalo být smutno samotnému, — chudáčkovi osamělému… A On se proto, tj. z nudy, — začal takovým způsobem zabavovat… Autor této koncepce — jinak vcelku dost rozumný člověk — bohužel o Bohu nic nevěděl…

… Ale pravdivá odpověď na posuzovanou otázku — existuje. Dává ji Sám Stvořitel, nejednou posílající Své Vyslance-Mesiáše na Zemi.

Tato odpověď je v tom, že Univerzální Vědomí, nekonečné v prostoru i v čase, existující v nejjemnější vrstvě (prostorové dimenzi, eónu, lóce) mnohorozměrného vesmíru a nazývané Stvořitelem, Bohem Otcem, Prvotním Vědomím a dalšími jmény v různých lidských jazycích, přebývá ve stavu nepřetržitého

rozvoje, tj. evolvuje. A my, bytosti vtělené do materiálních těl (duše, individuální vědomí) jsme předurčeni k tomu, abychom byli základními prvky tohoto Evolučního Procesu. To znamená, že my, pokud plníme Vůli Stvořitele, předanou nám Ježíšem Kristem, jsme povinni usilovat o to, abychom se stali *dokonalými, jako je dokonalý náš Otec Nebeský* (Mt 5:48). Pokud to úspěšně splníme — s Jeho podporou a pomocí a s vynaložením vlastního úsilí — vléváme se na závěr do Něho, a obohacujeme Ho sami sebou. Právě touto absorpcí Jím do Sebe lidských individuálních vědomí, která dosáhla Dokonalosti, pokračuje ve vývoji Jeho Evoluce!

A On je proto zainteresován na duchovním růstu každého z nás. Právě proto je Jeho vztah k nám — vztahem Rodiče ke Svým dětem.

A blaho každého z nás závisí především na naší lásce k Němu, která se musí projevovat nejen v emocích lásky, směřovaných k Němu, ale také v našem usilování o sebezdokonalování a sloužení Mu.

Z toho, co zde bylo uvedeno, bychom měli pochopit, že skutečné sloužení Bohu vůbec není čtení modliteb a vykonávaní nějakých "náboženských" tělesných pohybů, ale pomoc druhým vtěleným bytostem v jejich postupu k našemu společnému Cíli. "Pomáhej všem ve všem dobrém!" — toto heslo ať se stane krédem (základním životním principem) každého z nás!

O tom všem velmi podrobně pojednáváme v mnoha našich knihách a učebních filmech. Uvedenými výzkumy se autor tohoto článku zabýval poslední desítky let svého života vědce-biologa, přičemž jako první rozšířil biologické výzkumy na nevtělené formy života. Výsledkem této jeho práce a

prací jeho kolegů bylo vytvoření komplexního obrazu struktury mnohorozměrného Univerza, podstaty Boha, člověka a dalších bytostí, a také byly popsány metody dosažení Stvořitele, a byl vytvořen nový směr současné vědy — *metodologie duchovního zdokonalování.* Posledně jmenované zahrnuje všeobecné teoretické znalosti, principy etické sebekorekce, systém psychické autoregulace a následné stupně rozvíjení vědomí cestou meditačních tréninků, kde je nejdůležitějším aspektem, aby se člověk rozvíjel jako duchovní srdce.

V současnosti může každý tyto znalosti využít — v té míře, v jaké to sám bude považovat za optimální v daném úseku svého života. A — pomáhejte v tom ostatním!

Buddhijóga (přednáška)

Na takových speciálních místech síly, jako je toto, je snadné pochopit, co je to *buddhi,* pokud se konkrétně pocítíme ve stavu *buddhi.*

Vysvětleme si význam tohoto termínu. Existuje slovo *dživa* — a existuje *buddhi* (boddhi, bodhi). V čem je zde rozdíl? Vždyť obě tato slova můžeme přeložit jako duše, individuální vědomí. Ale dživa je duše v obvyklém smyslu toho slova. Dživy mají jak rostliny, tak i zvířata a lidé. Ale buddhi je jmenovitě duše už rozvinutá speciálními technikami duchovní práce, která svými rozměry značně převyšuje lidské tělo.

Existuje také termín *Buddhijóga.* Jsou to odpovídající znalosti a souhrn meditačních technik, umožňujících se rozvíjet jako buddhi. Je to nejvyšší

stupeň psychoenergetické linie rozvoje vědomí na Cestě jógy.

Termín buddhijóga se v nám známých literárních zdrojích objevil poprvé v Bhagavadgítě. Krišna mimo jiné řekl: "Jim (tj. moudrým) — vždy naplněným láskou — Já daruji buddhijógu, jejíž prostřednictvím Mne dosahují! Touto pomocí rozptyluji a odháním tmu bloudění od jejich Átmanů světlem poznání." (Toto je citát z 10. kapitoly Bhagavadgíty).

Avšak tyto vědomosti nejvyšší úrovně existovaly na Zemi vždy — v Atlantidě, ve starověké Číně, i v dalších zemích, třebaže nebyly obecně dostupné. S informacemi o tom se můžete seznámit v naší knize *Klasika duchovní filozofie a současnost.*

Avšak, kdo je to Buddha? Vždyť tato slova — *buddhi* a *Buddha* — mají zjevně stejný původ.

Buddha — to je Buddhi, rozvinutá do úplné Dokonalosti.

Jak je možné dospět do stavu Buddhy metodami buddhijógy? A z čeho se skládá buddhi? A jak ji pěstovat?

Základ buddhi tvoří rozvinuté duchovní srdce. To začíná růst — buď za příznivých podmínek obyčejného sattvického života, nebo s použitím speciálních "pomocných" technik duchovní práce — z hrudní čakry anáhaty, a poté značně převyšuje rozměry našich materiálních těl.

Ale také i všechno cenné, co jsme nashromáždili v dalších strukturách organizmu (tj. vyjma čakru anáhatu) se také připojuje k rostoucímu duchovnímu srdci, vlévaje se do něho; k tomu se používají speciální techniky buddhijógy. Buddhi, zformovanou takovým způsobem ještě nazývají dharmakájou — "tělem Cesty".

Je důležité mít na paměti, že člověk je duše, vědomí, a vůbec ne materiální tělo. Tělo je jen dočasná schránka člověka, určená k procházení momentální etapy evolučního vývoje. A my můžeme konkrétně být buď maličkými dušemi — anebo velkými dušemi, směřujícími k Dokonalosti.

Následující velkou etapou růstu buddhi je dosažení zjemnělosti, vlastní Prvotnímu Vědomí (tj. Stvořiteli, Bohu Otci), a upevnění ("krystalizace") se v ní. Takoví Lidé jsou nazýváni Mahátmy (Maháátmany) nebo Buddhisattvy (Boddhisattvy, Bodhisatvy). Prvotní Vědomí vypadá jako nejjemnější *Jasné Světlo,* a stejné vlastnosti mají Mahátmové-Buddhisattvové. Proto se Jim také říká Osvícení, tj. skládající se z *Božského Světla.*

Ale, aby se člověk mohl stát Buddhou, musí se také naučit vcházet do Splynutí s Prvotním Vědomím, vlévat se do Něho a rozplývat se v Něm. To se nazývá Nirvánou — stavem, kdy je nižší "já" člověka zničeno, "spáleno".

* * *

Tudíž, nejdůležitějšími směry buddhijógy jsou a) růst duchovního srdce, b) zjemnění vědomí a c) osvojení metod splynutí s Prvotním Vědomím.

Ovládnutí těchto tří směrů práce v rámcích buddhijógy nám zajišťuje možnost vejití do stavu Nirvány.

Termín Nirvána, bohužel, správně chápou zdaleka ne všichni. Existuje například názor, že je to úplné a závěrečné vymizení individuality. Ne, to není správné. Zmizí pouze nižší "já", předtím "zahnízděné" v hlavové čakře ádžně. Ale zato se získává "Já" Vyšší — je to"Já", Které je vlastní Prvotnímu Vědomí. A ta-

ková Božská Individualita Se pak může znovu projevovat ve světě vtělených duší — jako Božský Učitel, Představitel Prvotního Vědomí, Svatého Ducha.

To, co jsem teď uvedl bylo při našich besedách jasně potvrzeno Zakladatelem buddhizmu Gautamou Buddhou, Který vůbec navždy nezmizel a nepřestal existovat, ale je možné Ho pozorovat, objímat, rozmlouvat s Ním, vcházet do Splynutí s Ním. Naše besedy s Ním byly, mimochodem, publikovány v knize *Классика духовной философии и современность (Klasika duchovní filozofie a současnost).*

* * *

Jaké jsou podmínky a omezení pro náš postup na Cestě k Dokonalosti? A jaké další — menší — krůčky je na ní třeba zdůraznit?

Podrobně jsme to probírali v této a v mnohých dalších knihách (především v *Ekopsychologii*), a ve filmových přednáškách. Proto se teď omezím jen na krátký výčet.

Především musí člověk, usilující o duchovní vzestup, nastudovat a přijmout teorii duchovního rozvoje, včetně jejího základu — etiky vzájemných vztahů s druhými lidmi, se všemi dalšími bytostmi a s Bohem.

Právě tak důležité je znát Cíl jakéhokoliv našeho duchovního usilování, a tímto Cílem je Bůh v aspektu Prvotního Vědomí, Stvořitele. Proto musíme mít představu o tom, co je to Bůh a kde Ho hledat. Jinak se stává to, co často můžeme pozorovat v různých sektách a ezoterických kroužcích: přešlapování na místě nebo chození kolem dokola, což Apoštol Filip ve Svém Evangeliu srovnával s činností osla,

otáčejícího žernovem: celý den šel, ale stejně se večer zastavil na tom samém místě…

Je důležité si uvědomit, že zdaleka ne všichni dobří lidé jsou schopni pochopit to, co teď bylo uvedeno: oni jsou ještě z evolučního hlediska příliš mladé duše. Pro ně je ještě brzy. Ať zatím radši rostou v obyčejné světské činnosti, a snaží se obohatit různorodými prospěšnými znalostmi, pomáhat všem ve všem dobrém, a snažit se nikomu ničím zbytečně nezpůsobit ani tu nejmenší škodu.

Nikomu také neuškodí, když si začne rozvíjet duchovní srdce; ale naopak — přinese mu to ohromný užitek!

Následující stupeň, který už zdaleka není vhodný pro všechny, je používání metod rádžajógy pro následné očištění a rozvíjení základních energostruktur svého organizmu. Tímto způsobem se můžeme zejména zbavit spousty chronických onemocnění. Ale tím nejdůležitějším je, že bez dosažení bioenergetické čistoty ve svém těle nemáme možnost pokračovat ve zjemňování vědomí. (Ale kvantitativní růst vědomí, přivyklého na své hrubé emoční stavy — to je cesta na opačnou stranu od Stvořitele: do pekla).

A co dále — úspěšný duchovní praktikant získává možnost rychlého postupu po Přímé Cestě ke svému Cíli. Tato cesta, obecně řečeno, spočívá jmenovitě v kvalitativním a kvantitativním rozvoji sebe jako duchovního srdce — až do Splynutí se "Srdcem Absolutna", Jakým je Prvotní Vědomí.

A vynasnažme se uvidět, že se Bůh po celou historii lidstva na Zemi snažil lidem objasnit právě tohle. Učili to a stále to učí Božští Učitelé Atlantidy, Pythagoras, Chuang-Di, Lao C', Krišna, Gautama

Buddha, Ježíš Kristus, Bábadží z Haidakhanu, Satja Sáí… Avšak přesto si lidé vymýšlejí svoje vlastní varianty náboženství a vytvářejí různé sekty, ve kterých je Boží Učení překrucováno někdy až do protikladu…

Ale my začněme studovat a plnit to, co nám ukládá Bůh!

Nižší "já" a Vyšší "Já" (přednáška)

Co je to "já"? Zatím není důležité — jaké: nižší nebo Vyšší.

"Já" — to je subjekt sebepociťování. Pociťování čeho?, koho? Sama sebe — jako vědomí, tj. zvláštního druhu energie, schopné uvědomovat si sama sebe..

Vědomí — to je také i duše. A ještě je to i sám člověk; ale naše těla jsou pouze naše dočasné příbytky, jejichž účelem je pomáhat nám v našem evolučním vývoji.

Někdy se lidé ptají: cožpak není možné se evolučně vyvíjet bez vtělování do těchto těl? Vždyť by to bylo jistě mnohem jednodušší!

Ne, to nelze. Tělo s jeho trávicím systémem a dalšími biochemickými procesy slouží hlavně jako převodník energií. Je uspořádáno tak, aby se v něm energie z jídla, které sníme, mohly přeměňovat na energii vědomí, a zabezpečovat tak jeho růst.

A růst individuálních vědomí je základní součástí Jednotného Evolučního Procesu, probíhajícího v celém vesmíru.

A každý z nás si musí uvědomit, že je jeho účastníkem. A také — uvidět svoji náležitou roli a odpovědnost před našim společným Stvořitelem za všechna svoje rozhodnutí a skutky.

Kde přebývá vědomí (duše) obyčejného člověka? Nejčastěji ze všeho v hlavě. A právě v čakře ádžně, umístěné uprostřed hlavy se rodí pociťování "já".

Aplikování technik duchovní práce na sobě samotném nám umožní rychlou kvalitativní přeměnu a kvantitativní růst vědomí.

Přičemž vědomí, vypěstované takovým způsobem, získává schopnost poměrně nezávislého života na materiálním těle a neomezeného přemísťování — jak mezi objekty materiálního světa, tak i v nemateriálních prostorových dimenzích (eónech, lókách), včetně osvojení celé škály dimenzí mnohorozměrného Univerza (Absolutna).

Přičemž je důležité si to osvojit na takových *místech síly,* jako je toto, ale uvědomit si, co se děje, i teoreticky — abychom se v tom dobře upevnili a v budoucnu se vyhnuli různým druhům "selhání".

Takže, ať si to každý vyzkouší: teď se mohu pociťovat svým materiálním tělem. Ale v dalším okamžiku si mohu uvědomovat sama sebe jako duchovní srdce, které ještě k tomu má ruce vědomí, — v celém tomto prostoru nad mořem, a zvětšovat se do mnohakilometrových rozměrů!…

A teď si uvědomte: vždyť jestliže se právě někde pociťuji — pak se tam i nacházím! Já odsud natahuji ruce vědomí desítky kilometrů daleko, a poté tam přemisťuji také i sebe (jako duchovní srdce, obvykle se nacházející mezi rukama) — a to znamená, že já jsem tím rozšířeným vědomím, které se tam nachází. A teď se odtamtud dívám na naše těla, stojící na břehu. A teď ať si každý uvědomí: kde já jsem! Je zapotřebí si potvrdit rozumem: že já jsem právě tam, kde se pociťuji. Je třeba zapomenout, že já jsem materiální tělo!

A navíc, pro úspěch na Cestě duchovního zdokonalování musí být materiální tělo očištěno od všech přebytečných energií — do úplné čistoty; do průzračnosti! Na začátku očišťujeme čakry a meridiány "mikrokosmické orbity", potom — střední meridián. Dále používáme i všechny další nám známé techniky — a ve výsledku se tělo stává průzračným a neviditelným pro nás samotné… Ať už se nacházíme v jakémkoliv eónu — tělo nesmí být pocítitelné a vnímatelné. Musí být průzračné, neviditelné. Jenom z takového těla můžeme vycházet vědomím do nejjemnějších eónů, abychom se tam setkali se Svatými Duchy a Stvořitelem!

* * *

A teď závěrečné shrnutí: čím se odlišuje nižší "já" — od Vyššího "Já"?

Nižší "já", jak už jsme probírali, hnízdí v čakře ádžně.

A Vyšší "Já" — to je Prvotní Vědomí a s Ním soupodstatná Vědomí Svatých Duchů a Mesiášů.

Jenom pokud se staneme právě takovými, můžeme reálně vcházet do stavu Splynutí s vědomími nejvyšších eónů, tj. s Bráhmanem (Svatým Duchem), a poté i s Íšvarou (Stvořitelem, Bohem Otcem).

My můžeme poznat Vyšší "Já" a vlít se do Něho, pouze pokud se staneme Jemu podobnými zjemnělostí, a také toho hodnými v úrovních rozvoje intelektové, etické a silové součásti.

"Osvícení" je přeměnění se (jako vědomí) v *Božské Světlo;* vždyť Božská Vědomí jsou skutečně vnímána jako nejjemnější a nejněžnější *Živé Světlo.*

Rozvíjení se ze stavu nižšího "já" do Vyššího "Já" — to je v obecných rysech Cesta Jógy, včetně jejího nejvyššího stupně, nazývaného buddhijógou.

Termín "buddhi" je použitelný právě pro takové rostoucí vědomí. Existovala "dživa" — vtělená dušička, vsunutá do těla a na čas k němu přirostlá. A teď je třeba sebe-dživu přeměnit nejprve v buddhi — vědomí, rostoucí až za hranicemi materiálního těla v jemných eónech. A potom je metodami buddhijógy pěstováno až do stavu Vyššího "Já", nazývaného také ještě Átmanem. A Átman se pak musí vlít do Paramátmanu (tj. do Prvotního Vědomí Stvořitele), ale i na to také existují odpovídající techniky. To je úhrnem všechno.

Při tom všem musíme zaměřovat proces tohoto svého růstu podle třech parametrů. První je zjemnělost. Druhý — velikost. A třetí je rozumové pochopení smyslu této práce, uvědomění si celé této Cesty a svého místa na ní, zejména toho stupně, na kterém se v tomto okamžiku nacházím.

A navíc ještě musí velké Vědomí, dovedené do Božské zjemnělosti, zejména umět splývat s Vědomími Vyšších, Božských eónů, a vlévat se do Nich

Právě takhle se realizuje hlavní přikázání Nového Zákona, dané nám Ježíšem Kristem: "Buďte dokonalí, jako je dokonalý váš Otec Nebeský!" Tj., staňte se — kvalitami duší — totožnými se Stvořitelem. Ano, Ježíš nás přímo vybízel, abychom se stali totožnými s Bohem Otcem. A tohle je — pod vedením Božských Učitelů — pro předem dostatečně připravenou duši zcela proveditelné.

Přitom je třeba mít na paměti, že proces zdokonalování pochopitelně nezačíná růstem vědomí, ale konkrétně etickým očištěním a přeměnou sama sebe.

* * *

Psychologie je věda o duši. A proto musí být hlavním úkolem psychologie umění rozvíjet duše. A právě tím se teď zabýváme i my. A to se musí stát i základními a prvořadými znalostmi psychologie!

Přičemž je pochopitelné, že psychologie nemůže být materialistická a ateistická — už ze samotné její definice.

… Takže, na tomto kouzelném *místě síly, pracovním prostranství* Božského Sarkara, si můžeme vyčistit čakry a meridiány, a udělat průzračným celé tělo i "kokon".

Juan Matus o tom mluvil jako o "vypálení emanací uvnitř kokonu". "Vypálení", "spálení" — těmito slovy je myšleno působení ohněm. A právě na tomto místě to lze dělat optimálně, když splyneme se Sarkarem a budeme působit Jeho *Božským Ohněm.*

A ať v našich tělech nezůstane nic jiného, kromě *Božského Ohně!* Konečným cílem je udělat svoje těla zcela Božskými! Výsledkem musí být umění dematerializovat hmotu svých těl a znovu je vytvářet tam, kde je to nezbytné.

Kdosi z našich Učitelů nám říkal, že za to nejvyšší, čeho je schopen člověk, On považuje dematerializaci vlastního těla. A příklady takových úspěchů známe. Jedním z nich je David Copperfield.

* * *

Existuje takový pojem — vektor škály mnohorozměrnosti. Kde ho hledat?

On prochází právě tudy — skrz rozšířenou anáhatu.

Na tomto jeho konci můžeme pocítit tu největší hutnost — pocítíme hranici s černotou pekla. (Avšak vstupovat do pekla bychom neměli: mohli bychom se velice silně ušpinit! Ale znát hranici s ním je velice prospěšné!) A jestliže přejdeme po vektoru na jeho druhý konec — najdeme tam svůj Átman.

… Naše těla zcela přebývají v jedné prostorové dimenzi — eónu prakriti (materii, hmotě). Ale termín *organizmus* není totožný s termínem *tělo.* Poněvadž naše organizmy jsou mnohorozměrné struktury tj. zastoupené zároveň v různých eónech. U "obyčejného" člověka většina těchto jeho "zastoupení" existuje jen v potenciálu: nejsou zaplněna vědomím.

Ale musíme si také uvědomit, že naše mnohorozměrné organizmy mají nesrovnatelně větší objem, nežli materiální těla. Přičemž mají u různých lidí různou velikost. Ony obsahují zejména "rezervoáry" se zásobami Átmické energie, nazývané *kundalíní;* o čemž jsme už mluvili dříve. [14]

Každý člověk má možnost "přestěhovat se" — pasivně nebo aktivně — svoji základní částí (jako vědomí) do rajských nebo pekelných eónů. To závisí na tom, na jaké stavy vědomí jsme si přivykli za života v těle: k jemné, něžné a starostlivé lásce — a nebo k takovým hrubým stavům, jako je rozzlobenost, nenávist a tomu podobné.

---

[14] **Viz** [6] a filmovou přednášku *Kundalínijóga.*

Ale metody buddhijógy nám umožňují si aktivně osvojovat také eóny Svatého Ducha a Prvotního Vědomí.

V knize *Ekopsychologie* jsme publikovali schéma výzkumu stavby Absolutna. Na něm je znázorněno právě to, o čem teď mluvím: struktura mnohorozměrného organizmu člověka, kterou je možné si úplně osvojit.

Existuje dvojice těchto pojmů: *mikrokosmos* — a *makrokosmos.* Ten první je právě teď námi probíraný mnohorozměrný konglomerát lidského organizmu. On je miniaturním modelem mnohorozměrného makrokosmu-Absolutna. Pokud si osvojime mikrokosmos, najdeme snadno svoje místo v jakékoli odpovídající součásti Absolutna.

Tím, jak prožíváme svoje životy na Zemi, si sami fakticky vybíráme to, do jaké vrstvy mnohorozměrnosti se budeme stěhovat po odloučení od svého materiálního obalu: do pekla, do ráje, do Příbytku Stvořitele nebo do jiných eónů.

Vektor škály mnohorozměrnosti nacházíme jmenovitě uvnitř mikrokosmu; on prochází těmi už "zabydlenými" eóny, i těmi, které jsme si ještě neosvojili.

Ještě jednou zopakuji stejnou myšlenku: každý z nás je taková jakási sedmipatrová budova, jenomže mnohorozměrná. "Patra" — to jsou vrstvy mnohorozměrnosti. Každý z nás představuje — potenciální — "miniaturní Absolutno", nacházející se uvnitř totálního vesmírného Absolutna. A my, pokud se rozvíjíme, se můžeme postupně přemísťovat z jednoho "patra" do druhého, v některých z nich se zdržet nadlouho a růst v nich, zvětšovat své rozměry. Právě

v těchto eónech pak pokračujeme ve své existenci po opuštění těla.

Je jasné, že pro nás má význam prozkoumat tuto svoji vlastní "sedmipodlažnost", přičemž s důrazem na "podlaží", "obývaná" Božskými Vědomími.

Ještě je užitečné vědět, že z hutných vrstev mnohorozměrnosti nemůže nikdo vidět, co se děje ve zjemnělejších vrstvách. A naopak, z jemných vrstev můžeme snadno pozorovat vrstvy hutnější a všechno, co se v nich děje. Právě takhle Stvořitel a Svatí Duchové vidí a udržují pod Svou kontrolou všechno, co se děje v hutnějších vrstvách Absolutna. Oni to všechno vidí a mohou tyto události ovládat, pokud si to přejí. Každá duše je pro Boha absolutně pozorovatelná, nemá žádnou možnost se před Ním někam schovat. A každý ze Svatých Duchů má nekonečné množství Rukou, kterými On nebo Ona snadno ovládají všechny méně vyvinuté bytosti.

Právě takhle Božští Učitelé v různých situacích spojují a dávají dohromady ty duše, které by měly nějakým, Bohu známým způsobem, ovlivnit jedna druhou. Tak se setkávají zejména spravedliví a zločinci, Svatí a hříšníci, budoucí manželé, lidé a zvířata atd.

Svatí Duchové konkrétně i řídí proces proces vtělení duší právě do těch těl, která budou nejvhodnější pro jejich další evoluční vývoj.

* * *

Budeme-li se tomu všemu učit přímo tady a teď na tomto *místě síly,* můžeme si velice lehce osvojovat natahování svých rukou lásky z duchovních srdcí na jakékoliv vzdálenosti, a také držení na svých

dlaních různých vtělených bytostí a naplňování jejich těl sílou Lásky.

V hinduizmu existuje kultovní vyobrazení mnohorukého Šivy. V tomto zobrazení je vyjádřena realita toho, o čem teď mluvím. Avšak, my si přece můžeme stvořit ještě větší počet svých rukou Lásky!

Právě tak to dělají Svatí Duchové.

A tento naučený způsob práce rukama rozvinutého duchovního srdce nám samotným zabezpečí snadné vcházení do Příbytku Stvořitele: stačí tam jen vsunout obě dlaně — a pak už můžeme duchovní srdce, ze kterého se skládá duše, lehce přitáhnout mezi tyto dlaně…

Právě tímto mechanizmem zaplnění sebou všeho toho, co je proniknuto našima rukama, si osvojujeme i svoji vlastní přeměnu v Absolutno… Vždyť právě nesčíslné Ruce Stvořitele, "Jednotného My", pronikají vším Stvořením…

… Tak co, teď už víme, jak realizovat svoji soupodstatnost s Prvotním Vědomím a celým Absolutnem. Bylo snadné se do toho vžít na tomto *místě síly,* ale teď nás čeká tyto stavy upevňovat v každodenním životě i na jiných místech.

Ale ze všeho nejdůležitější bylo — dozvědět se, jak se to všechno dá zrealizovat. Můžeš přece kolikrát chceš stále dokola opakovat "staň se Prvotním Vědomím!" "staň se Absolutnem!" — ale práce se tím dopředu nepohne. Je třeba vědět — jak na to. A to jsem vám teď právě řekl.

DOPORUČENÁ LITERATURA

1. Антонов В.В. (ред.) — Духовное сердце: Путь к Творцу (стихи-медитации и Откровения). «New Atlanteans», 2007.
2. Антонов В.В. — Как познаётся Бог. Автобиография учёного, изучавшего Бога. «New Atlanteans», 2008.
3. Антонов В.В. (ред.) — Как познаётся Бог. Книга 2. Автобиографии учеников Бога. «New Atlanteans», 2008.
4. Антонов В.В. (ред.) — Духовная работа с детьми. «New Atlanteans», 2008.
5. Антонов В.В. (ред.) — Классика духовной философии и современность. «New Atlanteans», 2008.

   Антонов В.В. — Экопсихология. «New Atlanteans», 2008.
6. Антонов В.В. — Лесные лекции о высшей Йоге. «New Atlanteans», 2008.
7. Антонов В.В. — Бхагавад-Гита с комментариями. «New Atlanteans», 2008.
8. Антонов В.В. — Дао-Дэ-Цзин. «New Atlanteans», 2008.
9. Антонов В.В. — Эволюция Сознания. «New Atlanteans», 2008.
10. Антонов В.В. — Блаженны чистые сердцем! «New Atlanteans», 2008.
11. Антонов В.В. — Что есть Истина? «New Atlanteans», 2008.
12. Зубкова А.Б. — Добрыня. Былины. «Друк», Одесса, 2006.

13. Зубкова А.Б. — Сказка о царевне Несмеяне и Иване. «New Atlanteans», 2007.
14. Зубкова А.Б. — Божественные Притчи. «New Atlanteans», 2008.
15. Зубкова А.Б. — Диалоги с Пифагором. «New Atlanteans», 2008.